

Onsdag den 14. marts 2012 (D)

1

57. møde

Onsdag den 14. marts 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Når parlamentsmedlemmers spørgsmål til statsministeren og de enkelte ministre i de fleste demokratier er et omdrejningspunkt i kontrollen med regeringen og spørgsmål besvares i fuld offentlighed i parlamentssalen, er statsministeren så enig i, at det vil være et stort demokratisk tilbageskridt, hvis menige folketingsmedlemmer afskæres fra at stille de såkaldte § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse i fuld offentlighed i Folketingssalen? (Spm. nr. S 2502, skr. begr.).

2) Til finansministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren i lyset af ministerens svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 36 af 2. november 2012, hvoraf det fremgår, at en afskaffelse af topskatten vil medføre en stigning i beskæftigelsen på 15.000 personer, at det vil være rimeligt i forbindelse med de kommende skatteforhandlinger at lade dette forhold få betydning? (Spm. nr. S 2527).

3) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren i lighed med social- og integrationsministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser vil medføre en øget tilstrømning af familiesammenførte udlændinge? (Spm. nr. S 2525, skr. begr.).

4) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser, herunder fjernelsen af indvandringssprøven og pointsystemet, vil medføre en mere kvalificeret tilstrømning af udlændinge til Danmark? (Spm. nr. S 2526).

5) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener ministeren, at det vil fremme antallet af danskere, som tegner forsikringer, når regeringen nu sætter stempelafgifterne på forsikringer markant op, så alle danske forsikringstagere fremover skal betale markant mere for en indbo-, ulykkes-, skades-, rejseforsikring m.m.? (Spm. nr. S 2520).

6) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Er ministeren slet ikke bekymret for konsekvenserne, når undersøgelser viser, at særlig unge og personer med lave indkomster allerede i dag afholder sig fra at tegne forsikringer på grund af udgiften, når regeringen nu planlægger at forøge stempelafgifterne på forsikringer markant, og er regeringen fuldstændig ligeglad med de store konsekvenser, det kan have for mennesker, hvis de ikke er ordentligt forsikret? (Spm. nr. S 2521).

7) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at det øjensynligt ikke er antallet af besøgende, der er udslagsgivende for, hvilken turistattraktion der får mulighed for skiltning langs motorvejene i henhold til Vejdirektoratets nye forsøgsordning? (Spm. nr. S 2519, skr. begr.).

8) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Anni Matthiesen (V):

Hvorledes ser ministeren, at »bonderøve«, jf. tv-programmet på DR, og musikanter kan løse udfordringen med at sikre en positiv befolkningsudvikling i udkantsområderne? (Spm. nr. S 2501).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at stoppe kommunernes krav om tvangsmedicinering af sygedagpengemodtagere, for at de fortsat kan modtage sygedagpenge? (Spm. nr. S 2503).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Vil ministeren stoppe Ankestyrelsens godkendelse af kommunernes brug af tvangsmedicinering? (Spm. nr. S 2504).

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Sundhedsstyrelsen ifølge pressen har ansat en sekretariatschef, som tidligere har fået alvorlig kritik i Omnicansagen, bl.a. for bevidst at have tilbageholdt vigtig information og for bevidst at have misinformeret Folketinget om sagens rette sammenhæng? (Spm. nr. S 2451).

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at alle borgere har samme mulighed for at komme på hospice?

(Spm. nr. S 2452).

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren enig i Özlem Cekic' udtalelse i Politiken den 4. marts 2012, hvor hun nævner, at det ikke er et spørgsmål om, om regeringen vil indføre kvoter, men i hvilken form kvoterne kommer?

(Spm. nr. S 2517).

14) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilken effekt forventer ministeren, at en ændring af ordet bør til ordet skal i ligestillingslovens § 11 om kønssammensætning af visse bestyrelsesposter i staten vil have, og vil ministeren herunder oplyse, hvilke konsekvenser de statslige forvaltninger vil blive mødt med, hvis ikke de efterlever kravet?

(Spm. nr. S 2518).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 105 (Forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn m.v.)).

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 106 (Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab. (Ægteskab mellem to personer af samme køn)) og

Lovforslag nr. L 107 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ansvar for plejefamiliers efteruddannelse og supervision og partsstatus til 12-14-årige ved domstolsprøvelse af sager om særlig støtte til børn og unge mv.)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 108 (Forslag til lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner).

Skatteministerens (Thor Møger Pedersen):

Lovforslag nr. L 109 (Forslag til lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v.).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.):

Lovforslag nr. L 110 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om Det Ethiske Råd. (Digital ansøgning om tilskud til lægemidler, organisatorisk ændring af embedslægeinstitutionerne, ændring af Sundhedsstyrelsens plejehjemstilsyn m.v., nedlæggelse af Det Nationale Forebyggelsesråd samt ændring af sekretariatet for Det Ethiske Råd)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 111 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring. (Forældelse af krav på erstatning for erhvervssygdom og mulighed for at udstede administrative bødeforelæg m.v.)).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 112 (Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer og af lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Kontrolsyn af erhvervskøretøjer på firmaadressen, finansiering af tilsyn, videregivelse af data til kommercielle formål, bødestraf til ejer eller bruger for ikke at fremstille køretøj til syn)).

Peter Skaarup (DF), Karsten Lauritzen (V) og Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 52 (Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftaler om foranstaltninger, der sikrer effektiv udmøntning af afsoning i hjemlandet, efterforskning og kriminalitetsforebyggelse).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 53 (Forslag til folketingsbeslutning om bindende retningslinjer for lægekonsulenters arbejde og kompetence).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget erhvervs- og vækstministeren, minister for ligestilling og kirke, ministeren for nordisk samarbejde.

Til erhvervs- og vækstministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Gitte Lillelund Bech (V)

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Ellen Trane Nørby (V)

Til ministeren for ligestilling og kirke er anmeldt følgende spørgsmål:

Inger Støjberg (V)

Martin Henriksen (DF)

Mai Henriksen (KF)

Ellen Trane Nørby (V)

Fatma Øktem (V)

Christian Langballe (DF)

Jakob Ellemann-Jensen (V)

Karen Ellemann (V)

Lykke Friis (V)

Kl. 13:04

Anni Matthiesen (V)

Gitte Lillelund Bech (V)

Det er åbenbart, at vi ikke kan nå mere end højst fem af de nævnte.

Til ministeren for nordisk samarbejde er ikke anmeldt spørgere. Jeg går ikke ud fra, at der er flere, der vil melde sig. Det er der ikke.

I første runde har spørger og minister begge 2 minutters taletid, og derefter er der to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Den første spørger til erhvervs- og vækstministeren er fru Gitte Lillelund Bech, værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 103

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Erhvervs- og vækstministeren er jo minister for erhverv, for industri osv., og jeg er lidt optaget af, hvordan regeringen tænker, når man skal sammensætte bestyrelser i det private erhvervsliv, fordi det var jo sådan, at i går offentliggjorde Jyllands-Posten en måling fra Rambøll, som viser, at 80 pct. af danskerne er imod, at man laver kvoter i bestyrelser for, henholdsvis hvor mange mænd og hvor mange kvinder man skal have i bestyrelserne, og derfor vil jeg sådan set godt høre erhvervs- og vækstministeren, hvad erhvervs- og vækstministerens holdning er til kønskvoter i bestyrelser.

Kl. 13:03

Formanden :

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:03

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det kan siges meget enkelt. Det er, at jeg mener, at det ville være en fordel for dansk erhvervsliv og en fordel for samfundet, at vi får flere aktive kvinder ind i bestyrelserne, men at det ikke ligger lige for, at det sker via kvoter.

Kl. 13:03

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:03

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu havde jeg svært ved at høre den sidste del af svaret, så jeg havde lidt svært ved at høre, om ministeren har tænkt sig at lovgive på området eller ej. Jeg noterer mig jo, at SF's fremtrædende medlem af Folketinget, fru Özlem Sara Cekic, har sagt, at der kommer en lov, og at det er meget vigtigt, at vi får indført kvoter i bestyrelserne i Danmark. Så derfor kan jeg måske bare spørge ministeren om, hvornår det bebudede lovforslag så kommer, der handler om, at der skal indføres kvoter i bestyrelser.

Kl. 13:04

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:04

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Men det er rigtig nok, at det er en del af regeringsgrundlaget, at vi gerne vil fremme andelen af kvinder i bestyrelser, så regeringen arbejder også med et forslag, som bliver præsenteret i nær fremtid.

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu har jeg svært at forstå på ministeren, om det er et lovforslag eller bare et generelt forslag. Man kan godt lave forslag, som ikke nødvendigvis er lovforslag. Kan vi forvente, at der inden for den næste måned bliver fremsat et lovforslag hernede? Og hvis det ikke bliver inden for den næste måned, kan vi i det hele taget så forvente, at det er et lovforslag, som regeringen kommer med, som vil indføre kønskvoter i bestyrelserne?

Kl. 13:04

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:04

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Vi kommer med et forslag, der skal fremme andelen af kvinder i danske bestyrelser, og når lovforslaget ligger der, vil fru Gitte Lillelund Bech også kunne forholde sig mere konkret til indholdet, men jeg kan love spørgeren, at vi tager vores regeringsgrundlag særdeles alvorligt.

Kl. 13:05

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste spørger til erhvervs- og vækstministeren er hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 104

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg hører jo altså til den gruppe af folketingspolitikere, der synes, at det har været en hård tid for Socialistisk Folkeparti. Altså, der kom en ny regering efter valget i september måned 2011. SF deltog for første gang i en regering, det er historisk, og tillykke med det.

Så har der ligesom bredt sig sådan et billede af, at Socialistisk Folkeparti ikke rigtig får noget ud af at være med i regeringen, og at man føler sig trængt. Vi havde hele diskussionen om betalingsringen, hvor man kunne høre, at Socialistisk Folkeparti kæmpede kampen for en betalingsring, men til sidst måtte kapitulere, så den ikke kunne blive til noget, og så måtte de prøve at finde andre metoder til at gøre noget ved den kollektive trafik osv. Der har vi så lavet et forlig om det, og det er fint.

Jeg synes, at det er lidt trist for SF. Nu så jeg så, at erhvervs- og vækstministeren, den tidligere gruppeformand i Socialistisk Folkeparti, var i spørgetimen, og tænkte på, at det var en oplagt anledning til at give ham mulighed for at forklare SF's sådan succeser i regeringen.

Jeg ved, at spørgsmålet ressortmæssigt skal være inden for hans område, sådan er det jo. Det at være vækstminister handler jo om at skabe vækst, tænkte jeg. Der tænkte jeg, at det mest naturlige at tage fat på for at få understreget SF's succeser i regeringssamarbejdet, ville være det oplæg, som var SF's valgoplæg til valget i september 2011, og som havde overskriften »Friske øjne på Danmark«, og hvor man gav klar besked om SF's valggrundlag, nemlig 12 konkrete mål, der kunne skabe et stærkere Danmark, og som SF ville måles på.

Jeg er overbevist om, at erhvervs- og vækstministeren husker den brochure, jeg desværre ikke har med her i salen i en farvestrålende udgave, men som jeg har på kopipapir, altså, at han husker de 12

klare mål, der var stillet op, og som var skitseret ved sådan nogle håndboldmål – det var noget, man ville måles på.

Derfor vil jeg spørge vækstministeren: Kan vi ikke her i spørgetimen få løftet sløret for, hvordan SF synes at det går med de vækstskabende initiativer, som var en del af SF's eget valggrundlag – de 12 mål – og som man ville måles på?

Kl. 13:07

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:07

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er glad for spørgsmålet, for det giver mig anledning til at rose spørgeren for den ansvarlighed, som Dansk Folkeparti har udvist, bl.a. i forbindelse med den udviklingspakke, som vi lavede i forrige uge, og som er med til at sikre, at der gives for 20 mia. kr. bedre lånefinansieringsmuligheder, specielt til små og mellemstore virksomheder. Og vi har også fundet mulighed for at forøge eksportgarantiordningen med yderligere 20 mia. kr. Det er to meget konkrete initiativer, som i den grad er med til at understøtte vækstbetingelserne for små og mellemstore virksomheder og for vores eksportvirksomheder. Det synes jeg er en fantastisk succes, som regeringen er meget stolt af.

Vi er også meget glade for, at der er et bredt flertal bag aftalerne, sådan at der er en fælles erkendelse af, at væksten i samfundet er helt afgørende. Dertil kan jeg også supplere med, at den kickstart, som regeringen fik igennem med finansloven, jo også bidrager til at sikre, at der bliver skabt 8.000 nye job i 2012 og i 2013.

Det er alt sammen noget, som tæller på plussiden, når man som erhvervs- og vækstminister skal se på, hvordan man kan være med til at understøtte væksten. For situationen er, at vi overtog regeringsmagten efter en periode, hvor dansk konkurrenceevne gennem 10 år stille og roligt blev forringet, og hvor lønkonkurrenceevnen tilsvarende blev forringet. Så det er en kæmpe udfordring, den nye regering har taget på sig, men vi går til den med krum hals.

Kl. 13:08

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det er dejligt, at det sker med krum hals og alting. Jeg er da også utrolig glad for, at det, erhvervs- og vækstministeren kan fremhæve som en del af succesen, er det, Dansk Folkeparti har været med til at sikre af gode ting.

Jeg fik så ikke lige helt fat i, hvad det egentlig havde med de 12 mål, som SF havde opsat i sit valggrundlag, at gøre. For der kan man finde rigtig mange ting, der handler om alt mulig andet end det, erhvervs- og vækstministeren her nævnte. Så måske vil erhvervs- og vækstministeren have den ulejlighed at sige, hvilke af de 12 mål, som man havde stillet op, der er dækket ind af det, der nu er blevet en succes.

Jeg kan ikke rigtig spørge ministeren om det med højst 24 elever i en skoleklasse eller 2 lærere i dansk og matematik de første 3 skoleår osv., for det ligger uden for hans ressortområde, så det må jeg ikke spørge om her, men det kunne godt være, at ministeren af egen drift ville fortælle, hvilke af de her 12 mål, der så bliver dækket ind af de ting, erhvervs- og vækstministeren netop har sagt var succeser for regeringen.

Kl. 13:10

Formanden :
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg forstår godt, at spørgeren er lidt overrasket over, at jeg som minister roser et oppositionsparti for at tage ansvar, men det er sådan set en del af den nye regerings politik. Vi vil gerne gøre op med blokpolitikken, som har været kendetegnende for de 10 foregående år, hvor man så, hvordan konkurrenceevnen stille og roligt blev forringet. Det er en katastrofe for samfundet, og det viser bare, at man ikke via blokpolitik kan sørge for at skabe den tillid, der skal til i samfundet, sådan at både danske og udenlandske virksomheder vil investere med henblik på at skabe ny vækst.

Det er sådan set en meget bevidst strategi fra den nye regerings side, at vi gerne vil have et samarbejdende folkestyre genetableret. Derfor er der også ros til Dansk Folkeparti for at tage et medansvar for udviklingspakken.

Nu er det sådan, at regeringen har siddet i 5 måneder. Og jeg synes sådan set, at det, at man kan levere vækstinitiativer for to gange 20 mia. kr., ikke er så ringe endda. At man kan levere en kickstart for 18,7 mia. kr. er nu heller ikke så ringe endda. Det er faktisk meget markante initiativer, som er et skridt på vejen til at realisere de fantastiske visioner, der er i regeringsgrundlaget.

Jeg kan love spørgeren, at vi i så mange sammenhænge som overhovedet muligt vil sørge for, at det er så brede flertal som muligt, der bliver involveret i forhandlingerne, sådan at det samarbejdende folkestyre også kan smitte af og glæde befolkningen, fordi den kan se, at nu er der et arbejdende Folketing og ikke bare et Folketing, som spiller pingpong og leger med Christiansborgdrillerier.

Kl. 13:11

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det sådan, at de ting, der i virkeligheden indgår i de ting, ministeren nævner at vi har lavet en aftale om, sådan set også var ting, vi diskuterede i fællesskab før valget. Men så kan man jo selvfølgelig prøve at lave Christiansborgdrilleri om, hvad der er brede flertal, og hvad der ikke er brede flertal. Jeg vil egentlig lægge det til side, for det, der er Dansk Folkepartis formål, er at søge indflydelse. Det har vi vist i alle mulige sammenhænge, vi går efter indflydelsen, og så må vi se, hvor langt vi kan trække regeringen i det, vi mener er den rigtige retning.

Det har sådan set bare ikke noget med mit spørgsmål her i dag at gøre. For mit spørgsmål drejede sig om at prøve at finde ud af, i hvilket omfang de succeser, ministeren måtte synes der har været i forbindelse med regeringssamarbejdet indtil nu, falder tilbage til at dreje sig om de krav, som SF stillede før valget, meget konkret formuleret i et valgudspil med 12 konkrete mål, som man sagde man ville måles på.

Jeg har altså svært ved at finde ud af, hvad det er for nogle af de mål, man havde sat sig, der er dækket ind af det, ministeren siger. Det var derfor, jeg bad ministeren om at konkretisere det, for jeg tror, at han kan huske målene, jeg tror, at han var rimelig dybt involveret i arbejdet med SF's valgkamp. Kan han konkretisere, hvad det er for nogle mål, der nu er opfyldt, er tilvejebragt, ved hjælp af det, ministeren har været inde på indtil nu?

Kl. 13:12

Formanden :
Ministeren for sidste replik.

Kl. 13:12

Kl. 13:15

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er sådan set det, jeg forsøger at svare på. Et af de 12 punkter var bl.a., at vi skal sørge for at forbedre konkurrenceevnen. Det er det, jeg er ansvarlig for som minister. Og det er det, jeg her forsøger at redegøre for at vi sikrer. Vi sørger for at understøtte ikke mindst de små og mellemstore virksomheder – den type virksomheder, som der er flest af i Danmark. Det er jeg ufattelig stolt af, og det er en del af det, der ligger i regeringsgrundlaget. Det er i øvrigt også en del af det, der har bundet de tre partier, som indgår i regeringen, sammen på baggrund af det, de sagde før valget. Vi er på rette vej, så hav lidt optimisme i blodet, så skal det nok gå.

Kl. 13:13

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren er af fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 105

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne følge op på noget af det, min kollega fru Gitte Lillelund Bech spurgte til, nemlig kvoter i bestyrelser. For jeg kunne forstå på erhvervs- og vækstministerens svar, at erhvervs- og vækstministeren arbejder på et lovforslag, som går ud på, at der skal ske tvangsindkvartering i de danske bestyrelser. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om ministeren vil uddybe, hvad der er af indhold i det her lovforslag, og om der også arbejdes med sanktioner. For tidligere har Socialdemokraterne og SF jo sagt, at virksomheder, der ikke levede op til et sådant kvoteforslag, skulle tvangsopløses.

Kl. 13:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:14

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil gerne bekræfte over for fru Ellen Trane Nørby, som jeg gjorde over for fru Gitte Lillelund Bech, at regeringen tager det meget alvorligt at sikre, at der kommer flere kvinder ind i bestyrelser, og at vi arbejder med et forslag. Når det forslag er fremsat, er der noget konkret, som man kan tage stilling til. Indtil videre arbejder vi på det, og når det foreligger, vil det blive præsenteret for Folketinget.

Kl. 13:14

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:14

Ellen Trane Nørby (V):

Så de danske virksomheder kan fortsat regne med, at det, SF og S mener, er, at man skal tvangsopløse danske virksomheder, hvis de ikke lever op til kvoter. For når erhvervs- og vækstministeren ikke vil afvise det, må jeg jo tage det som en bekræftelse af, at den politik, man hidtil har haft på området, står ved magt. Og så vil jeg blot spørge erhvervs- og vækstministeren:

Hvordan harmonerer det med en erhvervs- og vækststrategi, hvis man vil ind og tvangsopløse danske virksomheder? Og hvordan harmonerer det i det hele taget med regeringens sådan fine sætninger om, at man skal give større frihed og tage byrder væk fra erhvervslivet, når man samtidig vil bestemme og fratage dem råderetten over bestyrelserne og deres mulighed for selv at kunne sammensætte slagkraftige bestyrelser?

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:15

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er meget interessant, at spørgeren opstiller nogle forudsætninger, som man så selv begynder at forholde sig til. Jeg siger bare i al stilfærdighed, at vi arbejder på et forslag, som skal sikre, at der kommer flere kvinder ind i bestyrelserne. Og vi arbejder i øvrigt også med forslag om, at der skal ske markante administrative lettelser for virksomhederne, så det er sådan set også en dagsorden, som jeg håber spørgeren kan nikke genkendende til og vil sætte pris på, når de forslag bliver præsenteret.

Jeg tror nu en gang, det er klogest, at man signalerer, og det gør jeg med glæde, at vi har et forslag undervejs, i forbindelse med at vi arbejder for, at der kommer flere kvinder ind i bestyrelserne, og når det forslag er fremsat, vil Venstre også have mulighed for at kommentere det. Men det ligger ikke i pipelinen, at der er nogen virksomheder, der skal tvangsopløses.

Kl. 13:16

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:16

Ellen Trane Nørby (V):

Men det kan være, at jeg skal forstå erhvervs- og vækstministerens svar således, at virksomhederne skal opfatte det som et afbureaukratiseringsforslag, at det nu ikke længere er dem selv, der skal tage stilling til, hvem der skal sidde i deres bestyrelser, fordi det er en opgave, som erhvervs- og vækstministeren gerne vil påtage sig. Det er jo så et administrativt forenklingsforslag fra erhvervs- og vækstministeren, kan jeg forstå.

Men når erhvervs- og vækstministeren nu sætter fokus på de administrative byrder, vil jeg egentlig gerne spørge ind til det, for jeg har tidligere stillet ministeren et spørgsmål angående det 3-årige lovstop, et forslag, som vi var fremme med, et forslag, som fungerer i England, et forslag, som fungerer i Norge, og som jo virkelig giver mulighed for vækst for nogle af de små virksomheder, nogle af iværksættervirksomhederne, som er pressede, og som har behov for have de første par år til at få et fodfæste. Det har ministeren afvist, men jeg har fortsat ikke fået et eneste konkret svar, hverken skriftligt eller mundtligt, på, hvad ministeren så vil komme med i stedet for for at gøre det lettere at starte virksomhed i Danmark, gøre det lettere at få fodfæste som lille virksomhed i Danmark.

Kl. 13:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:17

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg indrømmer, at der er blevet stillet om ikke ufattelig mange, så utallige spørgsmål fra Venstre om samme emne af forskellige personer. Jeg husker ikke lige præcis, om det er til spørgeren eller til en af spørgerens kollegaer, men det er meddelt, at der i nær fremtid – og jeg kan sige det på den måde, at det er i meget, meget nær fremtid – bliver fremsat et forslag fra min side om, hvordan man i den grad kan sætte fokus på de administrative lettelser. Og det er rigtigt, at det ikke indeholder et 3-årigt regelstop, for hvis man gør det, skal man dels give en lang række dispensationer, som specielt England har været nødt til at gøre, i forhold til EU-reglerne, dels sker der bare det, at når de 3 år er gået, kommer der en ophobning af administrati-

ve byrder. Vi vil gå en helt anden vej, og jeg tror, spørgeren vil blive særdeles positivt overrasket, når spørgeren i nær fremtid ser regeringens forslag.

Kl. 13:18

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og der kommer ikke flere spørgsmål på til erhvervs- og vækstministeren, for vi har stadig væk ti, der gerne vil have ordet til ministeren for ligestilling og kirke.

Den første er fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 106

Inger Støjberg (V):

Hvordan tror ministeren den kvinde, der er blevet kvoteret ind i en bestyrelsen, vil have det med det?

Kl. 13:18

Formanden :

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 13:18

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu ved jeg ikke helt præcis, hvilken kvinde ordføreren taler om. Jeg ved ikke, om det er en bestemt kvinde her i Danmark, ordføreren taler om. Kvinder er meget, meget forskellige, ligesom mænd også er meget forskellige. Da vi som bekendt ikke har kvoter i Danmark, må det blive et hypotetisk spørgsmål, og så bliver det selvfølgelig også et hypotetisk svar – det er klart, det kan ikke blive anderledes. Mit svar må så være, at det kommer an på, hvilken slags kvinde det er, hvordan hun personligt har det med det. Det er desværre det nærmeste, jeg kan komme på det her hypotetiske spørgsmål.

Kl. 13:19

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:19

Inger Støjberg (V):

Det var sådan set relativt mange ord om et ret simpelt spørgsmål. For der er jo tydeligvis lagt op til kvoter nu, det har erhvervs- og vækstministeren lige bekræftet, og det er også blevet bekræftet af en stribe ordførere fra regeringspartierne, og derfor må ministeren og regeringen jo have gjort sig op med sig selv, hvordan de kvinder, der på den her måde jo i virkeligheden bliver diskrimineret ind i bestyrelser, må have det med at sidde i sådan en bestyrelse. Man bliver ikke placeret i en bestyrelse, fordi man har kompetencerne, fordi man har ideerne, fordi man har visionerne, men man bliver placeret i en bestyrelse på grund af en kvote. Og ministeren for ligestilling må da have gjort op med sig selv, hvordan kvinder i almindelighed vil have det med det.

Kl. 13:20

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:20

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

For det første hørte jeg ikke ministeren tale om kvoter i Danmark. Jeg hørte ikke ministeren sige, at der ville komme kvoter. Jeg hørte ministeren sige, at vi arbejder på et forslag, som kommer på et senere tidspunkt i år, som vi har sagt hele vejen igennem. Så jeg hører ikke noget konkret forslag fra ministeren om, at der skulle komme kvoter. Hele spørgsmålets forudsætning er jo netop, at der er kvoter, men det er der jo ikke, så derfor bliver det igen desværre hypotetisk.

Nu har ordføreren selvfølgelig det sidste spørgsmål, og så kunne det være fint, hvis det var et helt konkret spørgsmål, som jeg kunne svare på, for vi har ikke kvoter i Danmark, og der bliver, så vidt jeg ved, og som jeg også hørte ministeren sige, ikke svaret på, at der kommer et konkret forslag om kvoter. Det, vi har sagt, og som vi også hører ministeren sige, er, at vi gerne vil have flere kvinder i bestyrelser, både de private og de offentlige, og det, vi har gjort fra starten af, er, at vi har samlet en masse erfaring fra de andre omkringliggende lande. Vi har taget en runde i Danmark, hvor vi har talt med eksperter, vi har talt med fremdeles DI, DA og DJØF, og så har vi hørt dem: Prøv at høre her, kære venner, hvad siger I, hvad synes I kunne være en god dansk model? Det har vi arbejdet på, men man kan ikke konkludere, at det bliver kvoter, specielt set i lyset af det, som jeg også hører den foregående spørger sige og måske også det, som ordføreren implicit taler om, nemlig om det skulle være den norske model osv., for det er der altså ingen planer om.

Kl. 13:22

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:22

Inger Støjberg (V):

Det her er jo ikke spor hypotetisk, for det er jo sådan, at en stribe ordførere fra regeringspartierne jo har været ude at bekræfte, at der kommer kvoter. Så enten står ministeren nu og underløber sine egne ordførere, eller også siger ministeren ikke, hvad der egentlig arbejdes med i regeringen. Jeg kan bare for at citere to sige, at det jo er sådan, at fru Özlem Sara Cekiç fra SF i Politiken den 4. marts i år siger, at vi skal kigge på, hvordan man indfører kvoter i Danmark. Der er jo ikke så meget at tage fejl af, vil jeg sige til ministeren. Det er også sådan, at hr. Rasmus Horn Langhoff den 13. marts til Danmarks Radio siger: Jeg tror ikke, vi kommer uden om lovgivning på området. Kvoter er hverken populære eller kønne, men de virker, og det er det vigtigste.

Så der er sådan set ikke så meget at tage fejl af. Enten underløber ministeren sine egne ordførere nu, eller også siger ministeren ikke, hvad der arbejdes med i regeringen. Og det vil jeg egentlig bare bede ministeren om at sige: Hvad er hvad, hvad er op, og hvad er ned?

Kl. 13:23

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:23

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu synes jeg faktisk ordføreren bliver meget mere konkret, for jeg synes rent faktisk, det var meget hypotetisk før. Det er fuldstændig rigtigt, at der har været en stor debat om kvoter i Danmark, og det er også fuldstændig rigtigt, at der har været tale om, at det kunne være et mål for at få flere kvinder ind i bestyrelser. Der står også i regeringsgrundlaget, at vi vil gå ind at kigge på kvoter, altså hvilke forskellige modeller der har været og også er, og det synes jeg ikke der på nogen som helst måde er noget odiøst i. Diskussionen tager bare hele tiden udgangspunkt i den norske model, hvor man taler om at tvangsopløse firmaer og indføre en tvungen 40-procents-kvoter, som jeg ved ordføreren selvfølgelig kender alt til. Lad mig sige det klart: Det er der ikke på nogen som helst måde planer om.

Kl. 13:24

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke er fra hr. Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 13:24

Spm. nr. US 107**Christian Langballe (DF):**

Tak til formanden. Det er jo i dag, at forslaget om de homofile vielser i folkekirken er blevet fremsat. Jeg vil egentlig godt selv indlede med at sige, at vi har været imod de homofile vielser, men at det jo ikke drejer sig om, at vi er ude efter de homoseksuelle. Vi synes jo i Dansk Folkeparti, at de rettigheder, som homoseksuelle har fået på lige vilkår med andre, er gode og fine, og at det er et fremskridt, at de homoseksuelle ikke længere behøver at krybe langs murene, men kan sige, hvad de er, og være der. Men vores indvending har drejet sig om, hvad et ægteskab er, og jeg tror også godt, at kirkeministeren ved, at det er det, der har været debatten.

Der er uenighed blandt biskopperne, der er flere præster, der overvejer at tage deres afsked, 10 pct. af medlemmerne af folkekirken overvejer deres medlemskab, så det, jeg gerne vil spørge kirkeministeren om, er, om kirkeministeren ikke er bekymret for, at han kan komme til at stå som den, der kom til at splitte folkekirken ad, ikke blot ved lovforslaget, men også ved den proces, som jeg mener har været uskon. Jeg mener, at man kunne have været tilbøjelig til at lytte noget mere til de indvendinger, der kom, i stedet for at det blev hastet igennem på den måde, det gjorde.

Men mit spørgsmål er, om kirkeministeren ikke er bekymret for, at det her faktisk kan splitte folkekirken.

Kl. 13:26

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:26

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, at der var mange spørgsmål, så jeg har skrevet dem ned.

Ordføreren startede med at sige, at man ikke er imod homofile, og jeg er glad for, at man ikke er imod homoseksuelle i Dansk Folkeparti.

Så nævnte ordføreren, at der er flere præster, der melder sig ud. Det er rigtigt. Jeg er kommet på fornavn med dem, det er Frands og Brian, og de tilhører den kirkelige højrefløj, som igennem 20 år langsomt har været ved at danne frikirker, frimenigheder og så frendeles.

Så er der to, der siger, at det er på grund af homoseksuelle. De har også problemer med kvindelige præster. De har også problemer med at vie fraskilte. Jeg synes, at de skulle blive, for folkekirken er rummelig, og folkekirken har også plads til dem. Men de siger: Vi vil ikke blive, for der er ikke plads til dem. Her taler jeg om de homoseksuelle.

Så er det fuldstændig korrekt, at Danmarks Radio har lavet en undersøgelse, der siger, at 10 pct. overvejer deres medlemskab, hvis vi indfører homovielser. Det svarer lidt til, at jeg, da jeg var i Aarhus, fik at vide, at hvis jeg indførte homovielser, ville jeg blive truet med dommedag. 10 pct. er dommedag. Det er også voldsomt mange, synes jeg. Jeg kan huske, nej, jeg kan ikke huske det, men jeg har fået at vide, at i 1948, hvor man også fik kvindelige præster, var der den samme uro – i 1948, hvor man lige pludselig skulle til at forholde sig til nogle andre ting. Der var massive protester, underskriftsindsamlinger osv., men lige pludselig står vi i en situation meget kort tid efter, hvor vi ikke kan forestille os en folkekirke uden kvindelige præster.

Jeg ved, at ordføreren læser Kristeligt Dagblad, og jeg tror nok, at det også var formanden for Præsteforeningen, som der sagde, at han regner med, at op mod 75 pct. af præsterne bakker op om det her. Der er også blevet lavet en undersøgelse tidligere, der viser, at op mod 75 pct. af præsterne bakker op om det her, og at det samme gør 73 pct. af danskerne. Jeg tror ikke, at der er nogen politikere herinde, der har så megen opbakning til deres politik.

Så nej, jeg tror ikke, at det vil splitte folkekirken. For hvis man tror det, undervurderer man i den grad den danske folkekirke.

Kl. 13:29

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:29

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt stille spørgsmålet igen, for man kan jo altid rubricere folk derhen, hvor man gerne vil have dem, og sige, at de enten tilhører den ene eller den anden fløj, og det er jeg sådan set ikke interesseret i. Mit spørgsmål går på den danske folkekirke som trossamfund, og jeg vil jo mene, at man også fra kirkeministerens side har tromlet hen over folkekirken på en uskon måde, og jeg har også sat spørgsmålstegn ved, om det er helt medholdeligt i forhold til grundloven, men det er et andet spørgsmål.

Det her lovforslag drejer sig jo ikke om, hvorvidt de homoseksuelle kan få lov til at gå i kirke – det er der ikke nogen som helst der har sagt at de ikke må – det drejer sig for mit vedkommende om, at et ægteskab er mellem mand og kvinde. Og det, jeg så bare spørger om, er, om kirkeministeren ikke er bekymret for, om hans fremfærd og det her lovforslag vil kunne splitte folkekirken i en grad, som får nogle meget uheldige konsekvenser for vores kirke.

Kl. 13:30

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:30

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Når jeg taler om den ene fløj og den anden fløj, er det simpelt hen, fordi den fløj, der bliver kaldt højrefløjen, selv kalder sig højrefløjen. Jeg har spurgt dem, om vi ikke skulle kalde dem noget andet, men det siger de nej til; vi har også talt om det i samrådet.

Med hensyn til, at jeg skulle tromle hen over folkekirken og at det går for hurtigt, vil jeg sige, at det er jeg ikke enig i. Nu bliver regeringen nogle gange beskyldt for, at tingene går for hurtigt, og andre gange at det går for langsomt, men vi har talt om det her siden 1989. Når man tager ud i det kirkelige landskab, siger folk: Få nu landet den her debat. Landsforeningen af Menighedsråd siger det også, og det samme gør præsterne: Få nu landet den her debat, så vi kan komme i gang med alle de andre gode ting, alt det andet arbejde, som vi gerne vil gå i gang med, og som interesserer os. Og det kan f.eks. være de menighedsrådsvalg, som skal finde sted til november, eller det kan være det store arbejde omkring en ny styrelseslov for folkekirken, som vi skal i gang med, og som er meget større end det her, og som har meget større betydning.

Jeg tror ikke, at det vil splitte folkekirken, netop fordi vi har sagt til alle præster: Det her er fuldstændig frivilligt. Hvis I ikke vil vie homoseksuelle, behøver I ikke at gøre det, for vi har respekt for jeres overbevisning.

Kl. 13:31

Formanden :

Hr. Christian Langballe for sidste korte bemærkning.

Kl. 13:31

Christian Langballe (DF):

Jamen altså, når jeg nu spørger, er det jo faktisk, fordi jeg er bekymret for folkekirkens fremtid, og jeg synes som sagt, at kirkeministeren har tromlet hen over folkekirken. Der kan jo være en grund til, at debatten tager lang tid. Der er sket ændringer igennem folkekirkens historie, men initiativet er som regel kommet fra folkekirken selv,

f.eks. ved at der har været foretaget en overvejelse af behovet for at indføre nye ritualer.

Det, som så står tilbage, er, at kirkeministeren pålægger folkekirken et vielsesritual for homoseksuelle, og der må jeg bare sige, at vi ikke er enige i det i Dansk Folkeparti, ikke fordi vi har noget imod de homoseksuelle, men simpelt hen fordi et ægteskab kirkeligt forstået er mellem mand og kvinde, som sigter på at stifte familie. Og der er altså noget, som de homoseksuelle ikke kan, nemlig at få børn – det håber jeg at vi er enige om. Jeg tror, at det her forhold kommer til at betyde en splittelse af folkekirken, og det synes jeg faktisk er ærgerligt.

Kl. 13:33

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:33

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg tror ikke, det vil splitte folkekirken, også fordi der er et stort flertal for de her vielser. Jeg har ikke pålagt folkekirken det vielsesritual, og det ved ordføreren også udmærket godt. Jeg har jo spurgt biskopperne, vi har jo alle sammen siddet sammen, og jeg har i øvrigt vist den pressemeddelelse, hvor der står, at alle biskopperne og jeg er enige om, at det er den her vej, man skal gå, og hvor ordlyden er nogenlunde således: Til trods for vores teologiske uenigheder vil et flertal bidrage til at komme med et vielsesritual. Jeg tror også, at ordføreren udmærket godt ved, at man ikke bare kan tvinge biskopperne til noget som helst.

Med hensyn til, at det er ægteskabsstiftende, vil jeg sige, at det jo er det, vi har snakket om masser af gange, og at det er et tolknings-spørgsmål. Ordføreren tolker det ud fra bekendelsesskrifterne som fuldstændig ægteskabsstiftende. Jeg har jo været i dialog med biskopperne, især Københavns biskop, som rådgiver mig, og jeg har set de rapporter, der er blevet udfærdiget, og jeg har også talt med det kirkelige landskab, og de siger, at når man skal tolke bekendelsesskrifterne, skal man også gøre det i tiden. De siger også, at det skal være teologisk kyndige, der skal gøre det, og derfor blander jeg mig ikke i det, men lader teologerne gøre det og lytter til dem, og de siger, at der ikke er noget til hinder for, at vi kan gøre, som vi gør.

Ordføreren startede med at sige, at han er meget bekymret for folkekirken. Det synes jeg er meget rørende, og jeg ved at mange andre også er bekymrede, og jeg kan sige til ordføreren, at jeg ikke er bekymret, men at jeg lover, at jeg sammen med ordføreren og alle andre herinde nok skal passe så godt som overhovedet muligt på folkekirken – det er også en del af vores opgave.

Kl. 13:34

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Nu får ministeren for ligestilling og kirke god tid til at besvare spørgsmål i dag, fordi der var flest, der meldte sig tidligt til ham. Men ministeren må gerne overholde taletiderne.

Den næste, der har bedt om at stille spørgsmål til ministeren, er fru Mai Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 108

Mai Henriksen (KF):

Tak for det. Jeg kan forstå, at regeringen vil udarbejde lovforslag om kvoter for kvinder i virksomheders bestyrelser, og jeg kan starte med at sige, at De Konservative jo er stærke modstandere af et sådant forslag, dels fordi vi mener, det er unødigt regulering for erhvervslivet, dels fordi vi mener, det er en misforstået ligestillingspolitik.

Jeg kan også forstå på regeringen, at det er den private sektor, som skal gå foran, så jeg vil gerne spørge ligestillingsministeren: Vil det ikke også være naturligt, at den offentlige sektor trækker i samme retning, altså eksempelvis ved at indføre kvoter på ledelsesniveauerne i den offentlige sektor?

Kl. 13:36

Formanden :
Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 13:36

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu var det som bekendt den 8. marts i sidste uge, altså kvindernes internationale kampdag. Der kommer ligestillingen i sagens natur på dagsordenen, og jeg mindes, at vi rigtig mange gange, også hvis man kigger i de avisartikler, der har været, selvfølgelig har kunnet se den problemstilling, som ordføreren, fru Mai Henriksen, rejser. Det er fuldstændig rigtigt, at der også er det offentlige. Og jeg er fuldstændig enig i, at det offentlige skal gå forrest; vi er oppe på omkring 22-23 pct., når det handler om kvindelige bestyrelsesmedlemmer.

Det, jeg også har sagt – det er derfor, jeg taler om den 8. marts – er: Lad os prøve at kigge på ligestillingslovens § 11, hvor der står, at man bør have en balanceret sammensætning i offentlige bestyrelser. Lad os i det arbejde, vi har i øjeblikket og videre skal have, prøve at se, om det er muligt at omformulere det til et »skal«. Det har man taget godt imod, og det arbejder vi på lige i øjeblikket. Hvad der videre skal ske, altså hvordan vi skal lande det, ved jeg ikke. Det skal vi arbejde på, og jeg har jo sagt hele tiden, at vi kommer med noget senest til efteråret, men vi arbejder på nogle modeller, der gør, at vi kan få flere kvinder i bestyrelser.

Vi har talt meget om de private bestyrelser, men her er det, som fru Mai Henriksen også siger, de offentlige bestyrelser. Og der er jeg fuldstændig enig. Vi *skal* gå forrest, og det kommer vi også til, når vi fremlægger et forslag senere i år.

Kl. 13:37

Formanden :
Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:37

Mai Henriksen (KF):

Nu var det ledelseslag, som jeg egentlig nævnte, eksempelvis ledelseslagene i kommunerne. Jeg kan forstå, at ministeren er ganske positiv over for også at tvinge ligestilling igennem i den offentlige sektor. Så mit spørgsmål er: Hvornår kan vi så forvente kvoter i statsinstitutioner og eksempelvis også i kommuner?

Man må vel også forvente, at regeringen så også sætter ind, hvor den vil mene at der er problemer, altså hvor der er flere mænd, der er ledere, end kvinder – det er jo et problem for regeringen – altså hvor problemet så er størst. Det kunne jo være i politiet og forsvar. Men problemet her er vel, at der på det nærmeste ikke er nok kvinder til rent faktisk at kunne opfylde sådanne kvoter. Så hvor vil ministeren finde de kvinder, som skal forfremmes til at være ledere, når de ikke engang er ansat i politi eller forsvar?

Kl. 13:38

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:39

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, at ordføreren lynhurtigt konkluderer, at der kommer kvoter. Det, jeg sagde, er, at vi kommer til at kigge på nogle forskellige ting. Det står der også i regeringsgrundlaget.

Men lad mig prøve at svare kort af hensyn til tiden. Jeg er sikker på, at kvinderne er der. Det er jeg ikke et sekund i tvivl om. Jeg synes, at Københavns Universitet er et ganske godt eksempel på det. Her har vi omkring 48 pct. kvindelige ph.d'er. Når vi så kommer længere og længere op, kommer der færre og færre kvinder. Det, der er interessant, er, at vi har omkring 16 pct. kvindelige professorer. Når vi så spørger, hvorfor man ikke ansætter nogle kvinder, siger man – og det er også rigtigt nok: Det gør vi ud fra, hvad der er god forskning. Det er jo fornuftigt nok. Men der kan jo være nogle usynlige barrierer i, at alt jo bliver defineret af mænd. Hvad god forskning er, bliver også defineret af mænd. Og måske skal man bare have lidt hjælp til at kigge på alternative områder. For jeg tror, at meget af det, vi snakker om her, også handler om at tænke alternativt og måske være opmærksom på de barrierer, der kan være nogle steder.

Kl. 13:40

Formanden :

Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:40

Mai Henriksen (KF):

Men med det, ministeren lige siger, må vi jo forudsætte, at der er en stor søgning, og at det er, fordi kvinderne rent faktisk bliver udelukket. Problemet er jo, at søgningen, hvis der eksempelvis bliver opslået topstillinger på kommunalt niveau, ikke er der. Kvinderne er der jo ikke til de her stillinger. Der er efterhånden så mange af regeringens løfter, som ikke er blevet til noget, så kunne man ikke bare forestille sig, at regeringen nu gjorde alle en tjeneste og så også droppede det her? Altså, jeg mener bare, at et enkelt valgløfte fra eller til vel ikke gør nogen forskel.

Kl. 13:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu ved jeg ikke, hvilket valgløfte fru Mai Henriksen egentlig taler om, og det er jo ikke helt fair, for så vidt jeg ved, har vi fået skrevet ind i regeringsgrundlaget – og det er det, man skal forholde sig til – at vi vil arbejde på og arbejde for at gøre alt, hvad vi kan, for at få flere kvinder ind i bestyrelser. Og så vil vi også kigge på kvoter, altså på, om det kunne være et redskab. Det er det, vi er ved at gøre nu.

Så vil jeg også lige sige, at kvoter jo er mange ting. Vi taler jo hele tiden om de kvoter, der er i Norge – og det har vi gjort igennem de sidste 10 år – hvor der gælder tvangsopløsning, og hvor det skal være 40 pct. Det kommer der ikke. Men så er der mange andre ting. Jeg ved, at den tidligere regering selv har været med til at give dispensation til Københavns Universitet, hvor man belønner, hvis der kommer flere. Det har man jo gjort, og det er vel ud fra den tanke, at der er et problem. Vi synes jo begge, at der er et problem, og det vil vi løse. Jeg tror nok, at man i Belgien også sætter et måltal. Det er jo også det, kvoter er et udtryk for, og så er det sådan, at de virksomheder, der er, skal leve op til det. Og hvis ikke man lever op til det, skal man forklare, hvorfor man ikke har levet op til det. Det er også en måde at gøre det på. Der er faktisk rigtig mange måder at gøre det på.

Kl. 13:42

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke er fra fru Ellen Trane Nørby. Værsgo.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 109

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jamen så lad mig tage fat der, hvor ministeren netop stoppede, med at tale om positive initiativer, benchmarking, altså at man skulle forpligte sig og så tilbagerapportere. Det er jo det, der er hele essensen i den tidligere regerings »Charter for flere kvinder i ledelse«, hvor man i positivt samarbejde med erhvervslivet går ind og fremmer en større mangfoldighed, fordi vi ved, det kan betale sig på bundlinjen. Det er jo det, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF gennem årene har kritiseret. Jeg kan slet ikke komme i tanker om de udskældsord af første grad, som ikke er blevet sat på de initiativer, som den tidligere regering tog i forbindelse med »Charter for flere kvinder i ledelse«, »Operation Kædereaktion« og nogle af de andre positive mekanismer.

Til gengæld har jo ikke skortet på socialdemokrater, SF'ere og radikale, der har sagt, at når de kom til, ville det blive kvoter. Derfor synes jeg egentlig, ligestillingsministeren burde være lidt mere præcis i sine svar her i dag, for det er ærligt talt sådan lidt et på den ene side og på den anden side-svar, uden at man egentlig kommer med nogen helt konkrete svar. Det er ikke mere end 1 uge siden, at både SF's ordfører på området og Socialdemokraternes ordfører på området var ude at sige, at der kommer kvoter i Danmark.

Kan vi ikke få et klart svar fra ministeren om det her? Ønsker man kvoter, eller ønsker man at fortsætte den tidligere regerings initiativer på området? Og i så fald lyder det da fint. Men så kom da i det mindste med en anerkendelse af, at de initiativer, som den tidligere regering tog, sådan set var virkningsfulde og netop rummede en mangfoldighedsdagsorden, som var positivt fremadrettet, i stedet for at tro på, at tvangskvoter er svaret på alskens problemer i det her samfund.

Kl. 13:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:44

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg fik ikke lige helt fanget, hvad det præcise spørgsmål var, men så prøver jeg at svare på alle de ting eller anklager, der blev fremsat. Med hensyn til at »Charter for flere kvinder i ledelse« og »Operation Kædereaktion« skulle være så dårlige, må jeg sige, at jeg ikke på nogen som helst måde har været ude at undsige dem. Tværtimod har jeg været ude at sige, at de er helt fantastiske, og at det er noget, som vi kommer til at fortsætte med. »Charter for flere kvinder i ledelse« er desværre sandet lidt til, og det er noget, som vi har påtaget os at skrue lidt op for ved at gå ind og identificere, hvad det er, der gør, at det er sandet til. Noget kunne tyde på, at de, som er ansvarlige for det i de forskellige virksomheder, enten siger op eller har fået nye stillinger, eller hvad det nu kan være. Så det kommer vi til at fortsætte – ingen tvivl om det.

Med hensyn til det, ordføreren siger i sin tale, nemlig at det svinger sådan lidt og man ikke kan få et konkret svar, vil jeg sige, at det vel også er, fordi vi meget ærligt har sagt og jeg meget, meget ærligt har sagt: Prøv at høre, vi er ved at arbejde på en model, og vi er midt i en proces. Jeg har også hele vejen igennem sagt, at jeg samler informationer – det gør jeg fra de andre europæiske lande, det gør jeg fra Danmark. I går holdt jeg et møde med DI og også med Ambassadørnetværket, netop for at samle informationer. Og vi er sådan langsomt gået i krig med at prøve at finde en model for Danmark – det, som jeg også har kaldt en dansk model.

Jeg har også hele vejen igennem sagt, at den her model kommer senest til efteråret. Det er også derfor, at man, når jeg har været så klar vedrørende den her proces, et eller andet sted i virkeligheden

heller ikke kan forvente, at jeg kan svare helt præcist, altså når vi er midt i processen.

Kl. 13:46

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:46

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det, jeg nok spurgte til, var, hvem det egentlig er, der tegner regeringens politik, for det, som SF's ligestillingsordfører og Socialdemokraternes ligestillingsordfører så sent som i går sagde på TV 2 News om, at der skulle indføres kvoter, harmonerer jo ikke med det, som ministeren har stået og sagt tidligere i dag. Det var egentlig bare derfor, jeg i mindelighed bad om et klart svar.

Jeg synes da, at det var dejligt at høre, at ministeren ikke i lighed med sine partifæller synes, at »Charter for flere kvinder i ledelse« og »Operation Kædereaktion« var dårlige initiativer fra den tidligere regering. Det kan jo have noget at gøre med, at ligestillingsministeren ikke sad i Folketinget før sidste valg og derfor ikke har fulgt debatten. Men som tidligere ordfører på området har jeg fulgt debatten, og, som jeg sagde, kan jeg nærmest ikke komme i tanker om nogen ord af negativ karakter, som ikke blev sat på den indsats, som vi gjorde.

Derfor vil jeg da egentlig gerne rose ministeren for nu så helhjertet at sige, at »Charter for flere kvinder i ledelse« og »Operation Kædereaktion« sådan set var virkningsfulde instrumenter, som man kan bygge videre på, og som ministeren agter at bygge videre på. Men bare for sådan helt konkret at forstå det: Afviser ministeren det, Socialdemokraternes og SF's ordførere sagde i går, om, at der kommer kvoter?

Kl. 13:47

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:47

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil lige sige, at jeg ikke har set det pågældende indslag i TV 2 News på grund af andre ting, men hvis man mener kvoter forstået i en norsk kontekst, som vi har snakket om, med tvangsopløsning og 40 pct., altså som de har det i Norge, kan jeg uden at ryste på hånden sige, at det kommer der ikke.

Kl. 13:47

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:47

Ellen Trane Nørby (V):

Så vil jeg gerne spørge helt konkret, om der kommer kvoter som i den spanske model, hvor virksomhederne bliver udelukket fra at søge opgaver hos det offentlige, såfremt man ikke har en vis andel kvinder i bestyrelsen, og om man på den måde udelukker sig selv fra nogle indtjeningsmuligheder. Kommer der sådanne kvoter i Danmark? Kan ministeren svare klart på det?

Kl. 13:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:48

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil til den ting, jeg glemte fra sidst, om, at jeg ikke havde fulgt debatten, sige, at jeg har siddet herinde for Lone Dybkjær i de sidste par samlinger, og jeg kan love spørgeren for, at man, når man sidder

her for Lone Dybkjær, i den grad bliver sat ind i ligestillingspolitikken.

Med hensyn til det med den spanske model, og hvad der ellers er der, vil jeg sige, at vi kigger på det. Noget af det, som jeg har ladet mig inspirere af, har faktisk været noget af det, som man selv har sat i gang, nemlig det med at vende det om og have positive incitamenter, f.eks. som da man gav dispensation til Københavns Universitet. Det synes jeg var fornuftigt gjort, og det vil jeg også gerne rose for.

Med hensyn til hvad der helt præcis kommer, vil jeg sige, at jeg synes, det er godt, at der kan være et incitament ligesom det, der er på Københavns Universitet, og at det var godt, hvis man kunne have nogle parametre, som man gik ind og målte på, ligesom vi gør det i kommunerne. Der har vi jo indført det med sociale klausuler, altså sådan at de firmaer, der kan stille nogle ting til rådighed, er dem, vi handler med.

Men igen vil jeg sige: Vi har ikke lagt os fast på noget, men vi kigger på alle de ting, der er. Altså, det, som er omdrejningspunktet – og det er også det, jeg har sagt rigtig mange gange – og noget af det, som vi også er nødsaget til at kigge på, er jo helt klart dialogen med det private erhvervsliv, og det er også det, at man går forrest. For det offentlige er nødsaget til at gå forrest og vise, at det er den vej, vi skal.

Jeg synes ikke, man kan forlange, at det private erhvervsliv ...

Kl. 13:49

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke er stillet af fru Fatma Øktem, værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 110

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvordan han ville føle det, hvis det var, at jeg fortalte ham, at det var på grund af hans etnicitet, han var blevet udpeget som minister. For det var noget, jeg ville synes ville være meget, meget usagligt, og sådan har jeg det også lidt med hensyn til kvoter. Jeg synes, det ville være lige så usagligt, hvis det var sådan, at man skulle vælge nogle kvinder på grund af deres køn.

Min kollega, fru Inger Støjberg, spurgte tidligere, hvordan man troede en kvinde ville have det med det, og så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvordan tror ministeren en mand ville have det med det, hvis han blev fravalgt, fordi en kvinde skulle have den stol, han sad på?

Kl. 13:50

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:50

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, at det med etniciteten er utidig indblanding, det skal jeg helt klart indrømme, måske ikke så meget på grund af det med etniciteten, for etniske minoriteter er i sagens natur etniske minoriteter, men fordi kvinder, skal jeg lige hilse og sige, ikke er nogen etnisk minoritet her i landet.

Så vil jeg til resten af spørgsmålet, der handlede om, hvordan kvinder har det, sige, at nu er kvinder, som jeg også sagde til fru Inger Støjberg, jo meget forskellige, og det forudsætter igen, at vi har kvoter i Danmark. Jeg synes også, at spørgerens spørgsmål igen forudsætter det der med, at vi har kvoter, og at det er det, jeg skal svare på. Men det kan jeg jo i sagens natur ikke gøre, fordi vi ikke har kvoter.

Men noget af det, jeg synes er helt fantastisk – og det er jo også kvoter – er det, som man selv har været med til at give, f.eks. denne dispensation til Københavns Universitet, altså det, at der skal være flere kvinder, og at vi kompenserer økonomisk, og det er jo det samme. Så jeg forstår ærlig talt ikke den her modstand, der er, det skal jeg helt klart indrømme.

Kl. 13:51

Formanden :

Fru Fatma Øktem.

Kl. 13:51

Fatma Øktem (V):

Vi hørte for lidt siden erhvervs- og vækstministeren sige, at der kommer lovforslag på området, hvor man vil arbejde for flere kvinder i bestyrelserne, og vi har de sidste par dage hørt både Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis ordførere gå ud og tale om, at de her kvoter kommer – kvoterne kommer. Jeg kan citere hr. Rasmus Horn Langhoff, der siger: Jeg tror ikke, vi kommer uden om lovgivning på området. Kvoter er hverken populære eller kønne, men de virker, og de er vigtige. Og gentagne gange har han og også Socialistisk Folkepartis ordfører sagt, at de her kvoter kommer.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren om det. Nu har vi spurgt om det her så mange gange, den her debat er ikke den første på det her område i salen, og vi har talt om kvoter, lige siden regeringsgrundlaget blev fremlagt. Kan ministeren da ikke sige, at de her kvoter ikke kommer?

Kl. 13:53

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg har ikke læst den artikel, og jeg har heller ikke set det TV 2 News-indslag. Det synes jeg et eller andet sted skulle være fair nok at sige, når man lige kommer og slynger nogle citater ud. Jeg ved ikke, hvilken kontekst det er skrevet i, jeg ved ikke, hvilken kontekst hr. Rasmus Horn Langhoff har sagt det her i, så det kan jeg i sagens natur ikke svare på.

Det, jeg hele vejen igennem har sagt, er, at vi kommer med nogle forslag til at få flere kvinder ind i bestyrelser. Jeg har på ingen måde eller på noget som helst tidspunkt sagt, at vi f.eks. får en norsk model, hvor vi tvangsopløser firmaer, eller bare det, der ligner. Det, jeg har sagt, og som jeg også sagde til den tidligere spørger, er, at noget af det, der er interessant, er incitamentsstrukturerne – fuldstændig som da Venstre selv var med til at give dispensation til Københavns Universitet. Det synes jeg er godt, og det sjove ved det er, at mange af dem, som jeg har talt med, organisationer og virksomheder, siger, at det egentlig kunne være en god ting.

Men det kunne også være, at man har måltal, for det, der er interessant, når vi taler om kvoter, og det tror jeg egentlig ordføreren vil give mig ret i, er, hvilken slags konsekvenser det har, for kvoter er jo i virkeligheden bare et andet ord for måltal. For hvis det er et incitament, som det er sagt masser af gange fra Københavns Universitets side, kan jeg i hvert fald ikke se noget problem i det.

Kl. 13:54

Formanden :

Fru Fatma Øktem med det sidste spørgsmål.

Kl. 13:54

Fatma Øktem (V):

Tak for det. To sekunder, jeg tabte lige tråden, undskyld.

For halvandet døgn siden kom der en undersøgelse fra Rambøll Management, der viser, at ud fra debatten og de modeller, der er lavet, er 8 ud af 10 danskere imod kvoter. Ministeren vil ikke udtale sig om kvoter, om han er for, eller om han er imod, om han vil indføre dem eller ej, men det er der andre i regeringspartierne der gør, og det, de har været ude med, siger danskerne klart nej tak til.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren ikke også synes, at han skylder dem et svar. Nu ved jeg godt, at ministeren vil sige, at der kommer noget til efteråret, og at man kigger på forskellige modeller, fordi vi skal have den danske model osv., men kan ministeren gå ud og give alle de danskere et svar og sige, at den del med 40 pct. kvinder i børsnoterede virksomheder ikke bliver taget med?

Kl. 13:56

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu synes jeg, jeg har svaret på det en del gange, men jeg vil gerne gøre det igen. Forudsætningen er, at man forholder sig til den norske model, som vi også hører, med de 40 pct. og tvangsopløsning, og der er jeg fuldstændig enig med danskerne, og det har jeg også sagt, nemlig at det ikke er det, vi på nogen som helst måde har planer om. Jeg er fuldstændig enig med ordføreren, fuldstændig enig, så ordføreren kan tage det fuldstændig roligt. Det har jeg også gentaget to-tre gange.

Kl. 13:56

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Hvis vi udnytter tiden meget effektivt, kan vi nå et spørgsmål mere til ministeren for ligestilling og kirke fra hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 111

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg skal bestræbe mig på at gøre det hurtigt.

Vi taler jo lidt om kvoter, og et andet sted, man har set det, er inden for det politiske område, altså et område som det, vi er meget nær ved her. Hvad er ministerens holdning til den betænkning, som Europa-Parlamentet i går vedtog, og som opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme ligestilling i politik, bl.a. gennem kønskvoter på de nationale partiers valglister?

Kl. 13:57

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:57

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Altså, jeg synes, det er en god idé også at være opmærksom på magtfordelingen og være opmærksom på, hvordan man sammensætter det politiske team, og det er jo også det, det er et udtryk for. Det er, så vidt jeg kan se og har forstået, mere en tilkendegivelse. Nu sagde jeg også til den tidligere spørger, at den diskussion, der var i går, har jeg desværre ikke kunnet følge med i, fordi jeg har haft henderne fulde af alle mulige andre ting, men som en tilkendegivelse politisk synes jeg det er fint.

Som vi kan se, når vi taler om kvinder i bestyrelser i Danmark, er der én ting, som gavner, og det var også det, som kommissæren, Viviane Reding, sagde, nemlig at selve debatten gør, at der skabes en anden bevidsthed. For tidligere talte man om, hvorfor man skulle ha-

ve flere kvinder i bestyrelser rundtomkring i Europa, og det gør man ikke mere. Man synes, det er en god idé, men det, man selvfølgelig taler om, er: Hvordan skal vi gøre det? Hvilke instrumenter skal vi bruge? Så det er velkomment i debatten.

Kl. 13:58

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:58

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu drejer det her sig jo ikke om bestyrelser, men om politik og om demokrati. Mener ministeren, at det er i tråd med godt demokrati, som vi kender det her i huset eller her på slottet, at det er en potentiel kandidats køn, der afgør, om vedkommende kan eller ikke kan blive opstillet på en liste, eller er det det, vi almindeligvis kalder diskrimination?

Kl. 13:58

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:58

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg tror, det er vigtigt at forstå, at når vi taler om ligestilling, handler det også om barrierer. Så handler det om at fjerne de usynlige barrierer, der kan være. Det var også det, jeg henviste til, da jeg talte om Københavns Universitet, nemlig at der kan danne sig en kultur, og det handler bare om at være opmærksom på det. Jeg tror ikke, der er nogen, der tænker, at ligestilling skal være 50/50. Jeg tror, at tanken er, at når det drejer sig om muligheden for at bestride de magtpositioner, der nu er, som et politisk liv selvfølgelig giver mulighed for, og som en bestyrelsespost giver mulighed for osv., handler det om at fjerne de usynlige barrierer, der kan være. Det er det, der er tanken, også bag det forslag, som hr. Jakob Ellemann-Jensen nævner.

Kl. 13:59

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:59

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er jo vanskeligt at være uenig i, men det var strengt taget heller ikke det, jeg spurgte om, kan man sige. Men hvis man ser på dette med at opstille kvoter for, hvem der skal opstille til hvilke partier, hvorledes skal man så, hvis man indfører det her, regulere det, hvis vælgerne er så uforsigtige eller uforskammede at vælge forkert, at komme til at vælge flere af det ene eller det andet køn? Skal vi så også have kvoter for, hvor mange af hvert køn der skal sidde herinde i salen?

Kl. 14:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:00

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu synes jeg, hr. Jakob Ellemann-Jensen bruger et argument eller skyder mig noget i skoene, som jeg ikke har sagt, for jeg har netop ikke sagt, at man skulle bruge kvoter, så det er vanskeligt at svare på. Det, jeg bare synes man skal notere sig, og det er det, der er den røde tråd igennem hele den her debat, er, at man skal blive oplyst og blive bevidst om, hvor mange af de usynlige barrierer vi kan se der er på vej til de forskellige magtstrukturer, men ikke kun dér, også andre steder i samfundet. For vi ser det mange steder, og det er det eneste, det handler om. Som jeg startede med at sige, i mit allerførste

indlæg tror jeg, er det også noget med holdninger, og hvordan vores tilgang er til magt, til hinanden som forskelligt køn og så fremdeles.

Kl. 14:01

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og spørgetimen med de ikkeforberedte spørgsmål er slut. Vi siger tak til ministeren for ligestilling og kirke.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:01

Formanden :

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Claus Hjort Frederiksen.

Inden hr. Claus Hjort Frederiksen tager ordet, vil jeg godt gøre opmærksom på, at jeg på Præsidiets vegne har sagt til hr. Claus Hjort Frederiksen, at det her spørgsmål egentlig rettelig burde rettes til Folketingets Præsidium og ikke til statsministeren, fordi det, der refereres til i spørgsmålet, ikke er et forslag fra statsministeren, men et initiativ fra Folketingets Præsidium, som allerede var sat i gang under og mødte velvilje fra den forrige statsminister fra spørgerens eget parti.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 2502

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Når parlamentsmedlemmers spørgsmål til statsministeren og de enkelte ministre i de fleste demokratier er et omdrejningspunkt i kontrollen med regeringen og spørgsmål besvares i fuld offentlighed i parlamentssalen, er statsministeren så enig i, at det vil være et stort demokratisk tilbageskridt, hvis menige folketingsmedlemmer afskæres fra at stille de såkaldte § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse i fuld offentlighed i Folketingssalen?

Skriftlig begrundelse

Det forlyder, at statsministeren arbejder med planer om at indskrænke de menige folketingsmedlemmers mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren, således at spørgemuligheden i stedet reserveres til en lille kreds af folketingsmedlemmer, nemlig de otte partiformænd eller gruppeformænd. Hvis noget sådant skulle blive gennemført, vil det betyde en meget væsentlig indskrænkning af folketingsmedlemmernes mulighed for at stille kritiske spørgsmål til statsministeren. Det er derfor af overordentlig stor almen interesse at få statsministerens tilkendegivelse af, om det er noget, statsministeren arbejder for.

Formanden :

Værsgo til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:02

Claus Hjort Frederiksen (V):

Når parlamentsmedlemmers spørgsmål til statsministeren og de enkelte ministre i de fleste demokratier er et omdrejningspunkt i kontrollen med regeringen og spørgsmål besvares i fuld offentlighed i parlamentssalen, er statsministeren så enig i, at det vil være et stort demokratisk tilbageskridt, hvis menige folketingsmedlemmer afskæres fra at stille de såkaldte § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse i fuld offentlighed i Folketingssalen?

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er på mange måder glad for Folketingets formands præcisering, inden vi gik i gang her, for med al respekt for spørgeren, er jeg nødt til at sige, at spørgsmålet bliver stillet til den forkerte, for det er jo ikke mig, der har rejst spørgsmålet om ændringer af den måde, der spørges på her i Folketinget. Det er ikke mig, som det fejlagtigt anføres i begrundelsen for spørgsmålet, der har planer på det her område, og det skulle egentlig også undre mig, hvis hr. Claus Hjort Frederiksen ikke var klar over, at det forholdt sig sådan, for det er jo netop Folketingets formand, der på baggrund af drøftelser i Folketingets Præsidium og i Udvalget for Forretningsordenen har rettet henvendelse til mig om forsøg med at ændre spørgetimen. Det skal så også siges i parentes, at det her også er en diskussion, som pågik, før vi havde et regeringsskifte.

Jeg vil derfor også opfordre hr. Claus Hjort Frederiksen til, hvis man er interesseret i at fortsætte med den diskussion, at rette henvendelse til repræsentanterne for Venstre i Folketingets Præsidium og i Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg skal så også sige, at jeg for mit vedkommende egentlig ikke har taget stilling til de henvendelser, der har været fra Folketingets formand, men kun mundtligt tilkendegivet, at eventuelle ændringer af især spørgetimen som forsøgsordning først kan gennemføres, efter vi har gennemført det danske formandskab for EU.

Kl. 14:04

Formanden :
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:04

Claus Hjort Frederiksen (V):

Men når vi nu har fået bekræftet af formanden, at man arbejder med et spørgsmål om at begrænse adgangen til at stille spørgsmål til statsministeren som § 20-spørgsmål og reserverer det til en kreds af partiformand, så vil jeg alligevel tillade mig at spørge om, hvad statsministerens personlige opfattelse af det her er, om statsministeren deler den opfattelse, at vi her er inde og røre ved en krumtap i demokratiet, nemlig at alle 179 folketingsmedlemmer skal have gang til at stille konkrete spørgsmål til statsministeren til besvarelse her i Folketingssalen.

Kl. 14:04

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ikke alene tror jeg, at ordføreren har misforstået adressaten i den her sag, jeg tror på en måde også, hr. Claus Hjort Frederiksen har misforstået sagens indhold. Og det, som Folketingets formand, som jeg har forstået det, på vegne af Præsidiets foreslået, er jo bl.a., at statsministeren som udgangspunkt deltager i spørgetimen hver tirsdag efter den nuværende model, at spørgetimen vil være reserveret til partilederne, at der i de uger, hvor der er spørgetime med statsministeren, ikke vil være mulighed for at stille § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse i spørgetiden om onsdagen, og at der i de øvrige uger vil kunne stilles spørgsmål til mundtlig besvarelse om onsdagen, medmindre statsministeren er bortrejst. Så det er måske lidt mere kompliceret, end ordføreren giver udtryk for her.

Der er altså ikke tale om, så vidt jeg kan se, at Folketingets formand lægger op til, at folketingsmedlemmer ikke længere skal have mulighed for eller »afskæres fra« – som det hedder i spørgsmålet – »at stille de såkaldte § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse i fuld offentlighed i Folketingssalen«. Sådan har jeg ikke forstået Præsidiets forslag. Men jeg vil igen mene, at det netop vil være rigtigst at tage diskussionen op i Præsidiets, hvor Venstre jo også er repræsenteret på fin måde, og så blive enige i Folketinget, i Præsidiets og i Udvalget for Forretningsordenen, om, hvad man ønsker der skal være af ændringer, og så kan man jo diskutere det med statsministeren bagefter.

Kl. 14:06

Formanden :
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:06

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg synes sådan set, det er afgørende i et folkestyre og i et demokrati, at man også kan diskutere den slags ting i Folketingssalen, og at det ikke skal være henvist til en særlig kreds, der diskuterer det her. Det må jo være sådan, at statsministeren må have en opfattelse af, om den her adgang skal indskrænkes eller den ikke skal indskrænkes.

Det, der falder mig for brystet, er tanken om, at det er otte partiformænd, som ligesom i de debatter, man har i valgkampe i tv, kan stå her og diskutere vigtige sager om landets situation. Men der er altså en demokratisk værdi i, at man også kan spørge landets statsministere om helt konkrete spørgsmål og om, hvad statsministerens opfattelse er i disse spørgsmål. Efter min mening vil debatten eller muligheden for en debat fuldstændig ændre karakter, hvis det kun er partiformændene, der bliver engageret i sådan en debat. Og derfor vil jeg igen spørge om, hvad statsministerens personlige opfattelse er af eventuelle tanker om at indskrænke folketingsmedlemmers ret til at stille mundtlige § 20-spørgsmål til besvarelse her i Folketingssalen.

Kl. 14:07

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er egentlig glad for, at vi i løbet af det her spørgsmål har fået afklaret, at ordføreren ikke længere mener, at det er statsministeren, der arbejder med planer om at indskrænke de menige folketingsmedlemmers mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren; sådan fremgår det i begrundelsen af spørgsmålet, og det, vi har fået konstateret nu, er jo lodret forkert.

Det er ikke statsministeren, som arbejder med de her planer. Det gør Folketingets eget Præsidium, Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, hvor der også sidder udmærkede medlemmer af Venstre, som arbejder med de her planer. Jeg har fået en tilkendegivelse fra Folketingets formand, som det nu bør være og er, og vi vil tage stilling til det, når vi er klar over, hvad den her model indebærer.

Indtil videre har jeg ikke gjort op, hvad min stillingtagen er til det her forslag, men blot sagt, at hvis man skal indføre nye spørgetimer og statsministeren skal komme mere i Folketingssalen, så skal det i hvert fald være på den anden side af EU-formandskabet, fordi vi har så dårligt med tid i øjeblikket.

Så jeg synes egentlig, at det vil være mest relevant, hvis ordføreren retter henvendelse til sine egne medlemmer i Folketingets Præsidium, og at vi afventer, hvad Folketingets Præsidium helt præcist vil, og så skal jeg nok tage stilling til det derefter.

Kl. 14:08

Kl. 14:11

Formanden :

Hr. Claus Hjort Frederiksen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:08

Claus Hjort Frederiksen (V):

Skal det virkelig forstås sådan, at statsministeren ikke vil tilkendegive, om statsministeren er for en indskrænkning af folketingsmedlemmernes adgang til at stille spørgsmål til statsministeren? Jeg synes, det er en krumtap i vores folkestyre, at vi her kan diskutere også små ting med landets statsminister og ikke bare de store ting, for folkestyre er jo andet end europagt og henstillinger fra EU og finanslov og den slags ting. Det er altså også små sager, som i et folkestyre er afgørende. Og der synes jeg, at jeg mangler svar på, om statsministeren vil kunne leve med, vil kunne acceptere, at folketingsmedlemmernes adgang til at stille spørgsmål bliver indskrænket.

Kl. 14:09

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Inden hr. Claus Hjort Frederiksen nu kommer helt op i det røde felt, vil jeg godt i al stilfærdighed henlede opmærksomheden på, at Folketinget også under den tidligere regering arbejdede med planerne for at ændre på rammerne for spørgsmål, og den daværende formand for Folketinget henvendte sig jo i oktober 2010 på vegne af Præsidiumet til den daværende statsminister med forslag om en forsøgsordning, der meget ligner det forslag, som nu er fremlagt, men – men – med den forskel, at adgangen til at stille § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse faldt bort. Det var altså, hvad den tidligere formand for Folketinget havde af ideer, jeg gentager, at adgangen faldt bort. Med nogle enkelte justeringer indvilgede den daværende statsminister altså i at deltage i en sådan forsøgsordning, som så imidlertid ikke er blevet iværksat.

Så jeg skal bare minde om, at det sådan set er Venstre selv, der har haft en holdning til det her, en meget klar holdning, hvor § 20-spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse ville falde bort. Den situation har vi ikke nu. Det er et andet, revideret forslag, det nuværende Præsidium og det nuværende Folketings formand har gjort sig til fortaler for, og jeg vil igen anbefale, at ordføreren taler med Venstres medlemmer. Så kan det også være, der kommer mere styr på, hvad Venstre egentlig mener om den her sag, og så må Folketinget jo vende tilbage til mig om, hvad man ønsker, der skal ske i den her sag.

Kl. 14:11

Formanden :

Tak til statsministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 2527

2) Til finansministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren i lyset af ministerens svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 36 af 2. november 2012, hvoraf det fremgår, at en afskaffelse af topskatten vil medføre en stigning i beskæftigelsen på 15.000 personer, at det vil være rimeligt i forbindelse med de kommende skatteforhandlinger at lade dette forhold få betydning?

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen, værsgo.

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Mener ministeren, i lyset af ministerens svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 36 af 2. november 2011, hvoraf det fremgår, at en afskaffelse af topskatten vil medføre en stigning i beskæftigelsen på 15.000 personer, at det vil være rimeligt i forbindelse med de kommende skatteforhandlinger at lade dette forhold få betydning?

Kl. 14:11

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det spørgsmål kan besvares relativt nemt og imødekomme, på den måde at det forhold naturligvis sammen med en række andre forhold vil blive tillagt betydning i forbindelse med de kommende skatteforhandlinger.

Svaret på det spørgsmål, spørgeren henviser til, fremkommer i virkeligheden ikke med nye oplysninger, i forhold til hvad der er velkendt i analyser af Det Økonomiske Råd, Velfærdscommissionen og andre kommissioner, uden at jeg præcis husker, hvem der fokuserede skarpest på de forhold. Der er tale om velkendte, faglige betragtninger, og de vil naturligvis have vægt i forbindelse med tilrettelæggelsen af en skattereform og forhandlingerne om en skattereform på linje med en række andre hensyn, herunder fordelingshensyn, som jeg har en fornemmelse af at spørgeren måske er mindre fokuseret på, end det er tilfældet i regeringen.

Kl. 14:12

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:12

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det svar er jeg meget glad for. Jeg vil bare gerne have det bekræftet, for før valgkampen fik jeg i hvert fald ikke den fornemmelse, at det at lette topskatten var noget, der var højt prioriteret i S-SF-alliancen. Men jeg er glad for, at finansministeren nu henviser til den ypperste sagkundskab, som netop flere gange har påpeget, at det er en rigtig god idé at kigge på den høje marginalskat i Danmark.

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om han er enig i, at man får mere arbejdsudbud krone for krone ved at gøre noget ved topskatten, ved at sænke den eller helt fjerne den, end ved at øge beskæftigelsesfradraget.

Kl. 14:13

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:13

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nå, før spørgeren sådan helt kammer over af begejstring, tror jeg, at jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at mit svar jo ikke nødvendigvis indikerer, at det er en del af regeringens dagsorden at gå lige så langt på spørgsmålet om topskat, som jeg tror at spørgeren ønsker og normalt advokerer for i den politiske debat. Altså, jeg har det jo sådan, at jeg er medlem af en regering, der også lægger vægt på andre hensyn, herunder fordelingshensyn.

Jeg mener også, at nogle af de grundlæggende træk ved vores samfund, træk, som er særlige, f.eks. en forholdsvis lige indkomstfordeling, er en del af forklaringen på, at vi har så stærk en økonomi. Så der tror jeg at vi er grundlæggende uenige. Men det er jo ikke det samme som, at jeg ikke anerkender de beregninger, der her er gjort

gældende, og naturligvis også vil tage dem med i betragtning, når vi fremlægger et forslag til en skattereform.

Kl. 14:14

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:14

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg hører finansministeren sige, at ud fra sådan en helt rationel betragtning – det handler egentlig ikke så meget om ideologi fra min side – og fordi vi har en udfordring omkring arbejdsudbuddet i Danmark på lang sigt, er det rigtig klogt at gøre noget ved topskatten. Her får man faktisk rigtig meget arbejdsudbud for pengene, også mere arbejdsudbud, end hvis man kiggede på beskæftigelsesfradraget, hvilket jeg i øvrigt også synes man skal gøre. Jeg synes, at alle skal betale mindre i skat, så det synes jeg er helt fint. Men ud fra en rationel betragtning får man simpelt hen mere for pengene ved at gøre noget ved topskatten, ved at sænke den eller helt at fjerne den, end ved at øge beskæftigelsesfradraget.

I øvrigt fremgår det også af ministerens svar om indkomstfordelingen, at den indflydelse, det vil have på ginikoefficienten, som man normalt bruger til at måle uligheden i samfundet med, faktisk ikke er ganske stor – jeg tror, at man taler om 1,5 point, hvilket vil betyde, at vi, selv hvis man fjernede topskatten, vil have en ulighed i Danmark, som stadig væk vil være på niveau med den, man f.eks. har i Sverige, hvilket jeg tror at de fleste mennesker betegner som et land, der også har en forholdsvis høj grad af lighed. Kan finansministeren bekræfte det?

Kl. 14:15

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Sagt i al respekt for spørgeren tror jeg, at spørgeren måske har en mere snæver opfattelse af, hvad der er rationelle økonomiske og politiske beslutninger, end jeg selv vil gøre mig til talsmand for.

Jeg anerkender de forhold, der er lagt til grund her, og det siger jeg fuldstændig åbent. Jeg har en bredere opfattelse af, hvad der gør Danmark til et stærkt samfund, ikke alene socialt, men også økonomisk. Jeg tror, at fordelingen spiller en større rolle, end hr. Joachim B. Olsen gør, og det tror jeg står klart for enhver.

Så har jeg jo også en opmærksomhed på, at det, vi her taler om, er den søde side af sagen, om jeg så må sige, nemlig skattelettelserne. Der er jo også en finansieringsside. Og som der også gøres opmærksom på fra Finansministeriets side i det svar, spørgeren henviser til, spiller det naturligvis en rolle, hvor man finder pengene henne. Forestiller man sig, at man skal skære dem ud af uddannelsessektoren, er jeg helt overbevist om, at det vil have en negativ økonomisk betydning.

Så jeg tror, at jeg er der, hvor jeg vil sige, at vores uenighed på det her punkt muligvis bunder i to forskellige syn på, hvad der er rationelt, og i, hvilke faktorer man tager i betragtning, når man vurderer det forhold.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:16

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen man kan jo diskutere, hvor man kan finde besparelserne henne. Man kunne jo gøre det, som der også står i svaret, gennem et la-

vere offentligt forbrug. Det kunne vi måske sætte os ned og snakke om.

Jeg ved i hvert fald, at vi har fremlagt en masse forslag til, hvordan man kan sænke det offentlige forbrug, også forslag, som ikke bare drejer sig om besparelser, men som også i sig selv er med til at øge arbejdsudbuddet. Og jeg tror, at vi er enige om, at det, at man får øget arbejdsudbuddet i Danmark, faktisk er en forudsætning for, at man får skabt vækst og velstand. Hvis Danmark skal være blandt de ti rigeste lande i verden, kræver det faktisk en ret drastisk øgning af arbejdsudbuddet, også en større øgning end den, som som regeringen har lagt frem.

Man kunne så også sige, at vi bruger ret mange penge på uddannelse i Danmark, uden at den også føromtalte sagkundskab entydigt siger, at det er noget, som har en stor effekt. Altså, hvis man sammenligner os med andre lande, som bruger mindre, kan man ikke rigtig sige noget om, at vi får mere for pengene. Men det er selvfølgelig en anden diskussion.

Kl. 14:17

Formanden :

Tak. Finansministeren.

Kl. 14:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er masser af diskussioner, som jeg tror at vi kan se frem til, spørgeren og jeg.

Jeg har jo forstået spørgeren sådan, at man frejdigt vil skære 150 mia. kr. af det offentlige forbrug, som man siger er i den offentlige sektor, uden rigtig at ville sætte sådan en speciel præcis adresse på, hvor de skulle skæres henne. Jeg har også set økonomer udtale, at det formentlig ville føre i retning af en helt anden samfundsmodel end den, vi har i Danmark i øjeblikket, hvilket vil have nogle konsekvenser, man vanskeligt kan overskue.

Det er simpelt hen bare det, jeg holder mig til i den grundlæggende debat, vi har med hinanden, men jeg har da respekt for de synspunkter, der bliver gjort gældende.

Kl. 14:18

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 2525

3) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren i lighed med social- og integrationsministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser vil medføre en øget tilstrømning af familiesammenførte udlændinge?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til social- og integrationsministerens udtalelser den 23. oktober 2011 til Altinget.

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:18

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren i lighed med social- og integrationsministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser vil medføre en øget tilstrømning af familiesammenførte udlændinge?

Kl. 14:18

Kl. 14:21

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Som det må være spørgeren bekendt, blev der den 2. marts 2012 fremsat et lovforslag, der bl.a. indeholder forslag om ændring af reglerne for ægtefællesammenføring. Bemærkningerne til lovforslaget indeholder jo som altid en beskrivelse af, hvilke konsekvenser de foreslåede ændringer vil have, og jeg skal jeg derfor selvfølgelig bare henviser til afsnit 14 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at lovforslagets ændringer af betingelserne for ægtefællesammenføring vil betyde, at det, der nu er gældende, er det, der var gældende frem til ultimo 2010, altså med de ændringer, der kommer med lovforslaget. Det, der var gældende frem til 2010, genindføres altså i hovedtræk, og det skønnes på den baggrund, at lovforslaget årligt vil betyde, at der vil blive meddelt op til ca. 1.000 opholdstilladelser yderligere til familiesammenførte ægtefæller.

Jeg er glad for den brede støtte, der har været i offentligheden, til, at vi har kunnet afskaffe pointsystemet. Der er ingen tvivl om, at pointsystemet langt ind i de borgerlige rækker var til heftig diskussion. Jeg er glad for de positive signaler, der kom fra Liberal Alliance, og for de signaler, der er kommet fra De Konservative. Som sagt er det, vi gør, i hovedtræk at genindføre de familiesammenføringsregler, der var gældende i slutningen af 2010.

Vi har jo ganske mange gange fået at vide, hvordan den tidligere regering rent faktisk mente, at den havde styr på indvandringen. Det gjaldt vist også før slutningen af 2010. Og jeg har jo sammen med fru Inger Støjberg flere gange haft lejlighed til at læse tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussens udtalelse fra 2009 fra Folketingets talerstol – lige her ved siden af os – op, hvor han sagde: I et tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol.

Derfor må jeg indrømme, at jeg ikke deler den bekymring, som jeg fornemmer ligger bag det her spørgsmål. Vi genindfører rimelige regler, en robust og retfærdig udlændingepolitik, og jeg er som justitsminister som sagt glad for, at de ændringer, vi har præsenteret, har nydt bred opbakning i Folketinget.

Kl. 14:20

Formanden :
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:20

Inger Støjberg (V):

Ja, det skulle også være en ganske usædvanlig minister, der ikke var meget tilfreds med sit eget forslag, så det kommer ikke så meget bag på mig, men det, der kommer lidt bag på mig, er egentlig, at ministeren i dag igen kan kalde den nye integrationspolitik for robust og retfærdig.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren om, hvad det robuste og retfærdige er ved den her udlændingepolitik, når en 23-årig sygeplejerske fra Australien ikke kan få familiesammenføring, mens en 24-årig ufaglært person fra Somalia godt kan.

Kl. 14:21

Formanden :
Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, der er det helt centrale og robuste i den udlændingepolitik, som regeringen nu indfører, og som jo altså svarer til den, der var gældende under den tidligere regering ved udgangen af 2010, og hvor vi jo gentagne gange fik at vide, at der var styr på tilstrømningen, er, at 24-års-reglen jo genindføres. Det har rigtig nok konsekvenser for den 23-årige sygeplejerske fra Australien, som fru Inger Støjberg turnerer rundt med – det indrømmer jeg gerne – men vi betragter 24-års-reglen som et vigtigt element til netop at sikre en robust udlændingepolitik.

Derudover har vi et tilknytningskrav, som fastholdes, og så har vi også sprogsprøve, fordi det er vigtigt for regeringen, at vi bruger udlændingelovgivningen til at fremme integrationen i det danske samfund. Det er i al sin enkelthed det, og så handler det om, at vi ønsker at få udlændingepolitikken funderet på midten af dansk politik igen, hvor vi kan skabe opbakning omkring den, også hen over midten i dansk politik. Og det er jeg som sagt ganske godt tilfreds med.

Jeg synes ikke, at det har været kønt, at udlændingepolitikken har skullet dikteres af finanslovforhandlinger, og at der har været lighedstegn mellem stramninger af udlændingepolitikken og store velfærdsbesparelser – det synes jeg ikke har været et kønt syn.

Kl. 14:22

Formanden :
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:22

Inger Støjberg (V):

Nu var mit spørgsmål jo sådan set ikke stillet for at få en opremsning af regeringens politik på området, for den kender jeg så udmærket. Mit spørgsmål var mere et spørgsmål om at få en holdningstilkendegivelse fra ministeren om det robuste og retfærdige i, at en 23-årig sygeplejerske fra Australien ikke kan blive familiesammenført, mens en 24-årig ufaglært fra Somalia godt kan.

Nu behøver ministeren ikke igen at komme med sådan en opremsning af politikken, men en holdningstilkendegivelse om det her og en forklaring på, hvad det robuste og også det retfærdige er i det. Man kan også spørge: Er det retfærdigt i det danske samfund, at man udelukker en 23-årig faglært sygeplejerske fra Australien fra at komme til Danmark, men gerne tager en 24-årig ufaglært somalier ind? Og så behøver ministeren heller ikke – bare lige for god ordens skyld igen – at henvise til udtalelser fra 2009. Jeg går ud fra, at ministeren kan være enig med mig i, at ting kan have forandret sig på nogle år.

Kl. 14:23

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg bliver ved med at læse citatet af tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen op for fru Inger Støjberg, hver eneste gang jeg får lejlighed til det – jeg kan se, at det allerede er blevet bemærket – og det gør jeg, fordi der jo i de spørgsmål, der bliver stillet, helt åbenlyst er en manglende vilje til at erkende konsekvenserne af det, der rent faktisk bliver gennemført. Derfor bliver jeg ved med at sige, som jeg gør her igen, at hr. Lars Løkke Rasmussen fra Folketingets talerstol i forbindelse med åbningen af Folketinget i 2009 sagde: I tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol. Det, den nuværende regering gør, er, at vi groft sagt fører reglerne tilbage til udgangen af 2010 – bare så det perspektiv er på plads.

Det, der er det robuste, er en 24-års-regel, det er et tilknytningskrav, og det er danskprøver. Og det, der er det retfærdige, er det samme. Hvorfor? Fordi kriterierne for at få familiesammenføring så er fuldstændig klare, de er gennemskuelige, de er til at holde styr på, og så ved man, hvad der venter en. Og det synes vi i regeringen er ganske fornuftigt, og derfor er det, regeringen har skabt grundlaget for, en robust og retfærdig udlændingepolitik.

Kl. 14:25

Formanden :

Fru Inger Støjberg for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:25

Inger Støjberg (V):

Jo, jo, men fordi regeringen synes, at noget er fornuftigt, behøver det ikke at være retfærdigt, vil jeg sige til justitsministeren. I al beskedenhed vil jeg blot sige, at sådan er sammenhængen jo ikke. Hvad er det retfærdige i, at en 23-årig faglært sygeplejerske fra Australien ikke kan komme til Danmark, mens en 24-årig ufaglært fra Somalia godt kan? Det mangler ministeren stadig væk at svare på.

Kl. 14:25

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, der er retfærdigt i regeringens udlændingepolitik, er, at adgangen til Danmark er fuldstændig klar. Den er ikke baseret på et bureaukratisk, komplet uigennemskueligt pointsystem, som blev kritiseret heftigt i erhvervslivet, som blev kritiseret langt ind i borgerlige rækker, og som den nuværende regering nu har afskaffet. Hvorfor? Fordi det var fuldkommen uigennemskueligt og også et uretfærdigt system.

Vi sikrer en 24-års-regel, vi sikrer et tilknytningskrav, vi sikrer, at man for at få ægtefællesammenføring i Danmark skal bestå en danskprøve på et vist niveau. Det synes vi både er robust og retfærdigt, fordi kravene så er ganske tydelige. Det er til at se, hvad det er, man skal leve op til.

Jeg troede rent faktisk, at det her med 24-års-reglen betød noget, særlig for Venstre og måske særlig for fru Inger Støjberg. Jeg har fået den opfattelse, fordi vi har diskuteret det, også før jeg blev justitsminister, temmelig mange gange. Men det synes jeg da bare man må tage til efterretning, altså at man fra borgerlig side åbenbart er klar til at slække på 24-års-reglen.

Den her regering genindfører 24-års-reglen, som den var gældende, før man altså iværksatte pointsystemet. Hvorfor? Fordi 24-års-reglen er vigtig, ikke mindst hvis vi skal sikre det, det også handler om, nemlig ikke bare en retfærdig, men også en robust udlændingepolitik.

Kl. 14:27

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren er også stillet af fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 2526

4) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser, herunder fjernelsen af indvandringsprøven og pointsystemet, vil medføre en mere kvalificeret tilstrømning af udlændinge til Danmark?

Formanden :

Fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 14:27

Inger Støjberg (V):

Forventer ministeren, at regeringens udlændingepolitiske lempelser, herunder fjernelsen af indvandringsprøven og pointsystemet, vil medføre en mere kvalificeret tilstrømning af udlændinge til Danmark?

Kl. 14:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Spørgsmålet viser jo med al tydelighed, at den tidligere regering og dens støtteparti havde en helt anden tilgang til udlændingepolitikken end den nuværende regering. I regeringen har vi den holdning, at man skal have mulighed for at opnå familiesammenføring i Danmark, hvis man opfylder en række både relevante og rimelige krav. Vi ønsker, som det har været fremme ved et tidligere spørgsmål, at gøre op med den tidligere regerings udlændingepolitik, hvor f.eks. lang uddannelse og vellønnet arbejde gav bedre muligheder for at blive familiesammenført her i landet.

Det er regeringens opfattelse, at udlændingelovens regler for det første skal sikre, at udlændinge, der er og bliver meddelt opholdstilladelse her i landet, har et godt grundlag for egen integration, når de kommer til landet. Det skal eksempelvis tilflytningskravet, boligkravet og selvforsørgelseskravet medvirke til at understøtte.

For det andet skal der selvfølgelig stilles krav om en aktiv egenindsats for integration, når udlændingen altså kommer her til landet. Udlændinge, der ægtefællesammenføres her i landet, skal have klare og enkle incitament, som det også har været fremme tidligere, til løbende og målrettet at opnå kendskab til det danske sprog og til derved at opnå et godt grundlag for deres integration i det danske samfund.

I al sin enkelthed handler regeringens tilgang til udlændingepolitikken om at bruge udlændingeloven til også at fremme integrationen. Frem for at splitte, frem for at marginalisere vil vi bruge de resourcer, som er til stede, i videreudviklingen af det danske samfund. Det kan man have forskellige synspunkter om. Vi mener, det er vigtigt, og det er derfor, at vi som sagt har tilrettelagt en udlændingepolitik, som er robust og retfærdig, og som betyder, at det, vi gør, er, at vi tilbagefører reglerne på familiesammenføringsområdet til det stadie, de var på og havde under den tidligere regering ved udgangen af 2010.

Kl. 14:29

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:29

Inger Støjberg (V):

Jeg er meget spændt på den dag, hvor ministeren faktisk kan forklare, hvad der ligger i begrebet robust og retfærdig, hvori forskellen ligger fra noget, der er fair, en fast og fair udlændingepolitik. Men det tror jeg vi har til gode, for det har jeg faktisk før hørt ministeren tale noget uden om.

Men når det kommer til spørgsmålet her, vil jeg sige, at flere beregninger, senest en beregning fra DREAM, der blev lavet for CEPOS i 2011, viser, at indvandrere fra mindre udviklede lande svækker de offentlige finanser med knap 16 mia. kr. i 2010-tal, mens indvandrere fra mere udviklede lande bidrager til de offentlige finanser med 4,7 mia. kr., også målt i 2010-tal. Samtidig ved vi, at tendensen

til at få familiesammenført en ægtefælle er større blandt indvandrere og efterkommere fra mindre udviklede lande end blandt indvandrere og efterkommere fra mere udviklede lande.

Givet dette, hvordan kan det så være, at regeringen svækker en kvalificeret tilgang til Danmark ved at afskaffe pointsystemet? For det er jo det, der sker, vil jeg sige til ministeren, nemlig at man svækker den kvalificerede tilgang. Det gør man ved pointsystemet, det gør man ved indvandringsprøven, og så gør man det også ved at nedsætte danskkravet til et A1-krav, hvilket betyder, at folk med ringe læsefærdigheder kan bestå. Hvordan kan det være? Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Først vil jeg gerne sige, at det undrer mig lidt, at fru Inger Støjberg kan tale sig op i det leje, for det, den nuværende regering i al beskedenhed gør, er, at vi fører udlændingelovgivningen på familiesammenføringsområdet tilbage til det, der var gældende under den tidligere regering ved udgangen af 2010. Da hørte jeg ikke fru Inger Støjberg have den type af retorik og benytte sig af den her type af retorik, men det må man jo selv om.

Det, vi gør, er som sagt groft sagt at føre reglerne på ægtefællesområdet og familiesammenføringsområdet tilbage til udgangen af 2010. Der er ikke tale om, at den nuværende regering svækker mulighederne for, at kvalificerede udlændinge kan komme til Danmark, overhovedet ikke. Hvis man opfylder 24-års-reglen, hvis man opfylder tilknytningskravet, og hvis man består en danskprøve, har man mulighed for at komme til Danmark. Det synes jeg er udtryk for det, der er kernen i regeringens udlændingepolitik, nemlig at den er robust og retfærdig.

Jeg må sige, at det til stadighed overrasker mig, at fru Inger Støjberg så kan udlægge det på den måde, for som sagt er det jo groft sagt den politik, som fru Inger Støjberg stod for ved udgangen af 2010.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:32

Inger Støjberg (V):

Nu kan jeg forstå, at ministeren undrer sig over mange ting og bliver overrasket over mange ting. Jeg kan så sige, at jeg personligt blev meget overrasket over, at jeg skulle have diskuteret 24-års-regel med ministeren, førend ministeren blev justitsminister. Det tror jeg har været i justitsministerens drømme, og det tror jeg så ikke at jeg vil vide mere om.

Men ministeren forudsætter jo mange ting, som slet ikke har bund i virkeligheden, når justitsministeren nu siger, at det her ikke svækker den kvalificerede tilgang til Danmark, og godt nok i en bisætning siger: jo, altså hvis man lige opfylder de her krav, som regeringen har sat op, deriblandt fjernelsen af pointsystemet. Det er da en svækkelse af systemet, når en 24-årig ufaglært fra Somalia godt kan komme til Danmark, mens en sygeplejerske fra Australien på 23 år ikke kan. Det er da en svækkelse af den kvalificerede tilgang til Danmark, vil jeg sige til justitsministeren. Det er jo netop at sige, at den ufaglærte godt kan komme til Danmark, hvis man bare lige er 24 år, mens den 23-årige sygeplejerske ikke kan. Hvis ikke det er at svække den kvalificerede tilgang til Danmark, ved jeg simpelt hen ikke, hvad det er.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er godt, at fru Inger Støjberg nu selv siger det, for nu er vi inde ved kernen af det, som jo blev kritiseret heftigt ved den tidligere regerings meget omdiskuterede pointsystem, nemlig uddannelsessnobberiet, for hvad er der i grunden galt med at være ufaglært? Hvad er der galt med, at man på trods af det er i stand til at bidrage til det danske samfund? Er det ikke udtryk for det, vi skal væk fra, nemlig et uddannelsessnobberi?

Så er det jo rigtigt, at den nuværende regering vil genindføre 24-års-reglen. Hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi vi mener, at 24-års-reglen bl.a. er et vigtigt værn imod tvangsægteskaber, men det konstaterer jeg jo bare at fru Inger Støjberg er klar til at slå huller i. Vi sikrer med en 24-års-regel og et tilknytningskrav og et sprogkrav for at få ægtefællesammenføring i Danmark, at mulighederne for at komme til Danmark stadig hviler på et robust og et retfærdigt grundlag.

Så er hele humlen i forhold til de tal, som fru Inger Støjberg tidligere oplyste, at det jo er den tidligere regerings efterladenskaber, som er udtrykt i den rapport. Det er jo svigt på svigt i integrationen, og jeg synes da, når vi nu har debatten og man står og læser den type tal op, at det mindste, man kunne gøre, da lige var at anerkende, at egenindsatsen helt åbenlyst ikke har været særlig god.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:35

Inger Støjberg (V):

Jeg siger tak for belæringen fra ministeren, og derudover vil jeg da også sige, at jeg synes, onsdagsspørgsmål har fået en helt anden betydning. Nu tror jeg, at jeg har talt op, at ministeren har stillet fem retoriske spørgsmål til sig selv i løbet af den her lille seance, så derfor må onsdagsspørgsmål være noget helt andet, end det var tidligere.

Men det ændrer ikke på, vil jeg sige til ministeren, at jeg ikke synes, det er uddannelsessnobberi, når man tager et eksempel som en sygeplejerske fra Australien eller en tømrer, faglærte mennesker, som man nu bremser i muligheden for at komme til Danmark, bare fordi de er 23 år. Er det uddannelsessnobberi? Næh, det er da at sætte en prop i noget, som vi netop ikke skulle have sat en prop i, for det er da kvalificerede mennesker, der kommer til Danmark, og som kan bidrage til det danske samfund. Jeg har netop læst tallene op for ministeren på, hvor meget det egentlig betyder at få en kvalificeret tilgang til Danmark. Det er det, som regeringen nu vil gøre op med, samtidig med at vi jo diskuterer økonomi og de udfordringer, som vi har for velfærdssamfundet.

Så derfor vil jeg sige til ministeren: Jeg forstår ganske enkelt ikke, at regeringen på den her måde vil standse tilstrømningen af kvalificerede udlændinge, hvorimod man åbner for ukvalificerede.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har fuld respekt for fru Inger Støjbergs retoriske evner. Det ved hun fra flere af den her type af sammenkomster, hvis man må kalde

dem det. Det er jo den type af sammenkomster, man kan strække sig til med den nuværende opposition, og det er helt fint.

Men jeg vil dog alligevel sige, at det at læse regeringsgrundlaget som en prop i et forsøg på at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til Danmark tror jeg er en tilsnigelse, pænt sagt. Hvis man læser regeringsgrundlaget, vil man se, at når det handler om at sikre danske virksomheder muligheder for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, så lyser det ud af regeringsgrundlaget. Hvorfor? Fordi det er vigtigt. Og hvorfor gør det også det? Jo, fordi regeringsgrundlaget jo også er et opgør med det, som VK-regeringen blev tvunget til gang på gang af Dansk Folkeparti. Hvad var det? Det var at gennemføre yderliggående forslag, som vi nu kan se at man har travlt med at løbe væk fra, sidst, men ikke mindst den såkaldte grænseaftale, hvor man blev tvunget til at gøre noget, som bragte hele Europa i oprør, som jo i den grad har skadet Danmarks omdømme, og som har betydet, eksempelvis når det handler om mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, at vi nu ikke helt kan afvise, at der er folk, som har tænkt sig om en ekstra gang. Det synes jeg hører med til den type af spørgsmål, som fru Inger Støjberg stiller.

Der er ikke tale om her, at vi blokerer for tilgangen af kvalificeret arbejdskraft. Vi fastholder en 24-års-regel, fordi vi mener, den er vigtig. Det er rigtigt, at en 23-årig sygeplejerske må vente, til hun bliver 24 år, men det må hun, fordi 24-års-reglen er vigtig.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 2520

5) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener ministeren, at det vil fremme antallet af danskere, som tegner forsikringer, når regeringen nu sætter stempelafgifterne på forsikringer markant op, så alle danske forsikringstagere fremover skal betale markant mere for en indbo-, ulykkes-, skades-, rejseforsikring m.m.?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:38

Ellen Trane Nørby (V):

Mener ministeren, at det vil fremme antallet af danskere, som tegner forsikringer, når regeringen nu sætter stempelafgifterne på forsikringer markant op, så alle danske forsikringstagere fremover skal betale markant mere for en indbo-, ulykkes-, skades- og rejseforsikring m.m.?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Lad mig slå fast med det samme, at det ikke er regeringen, der sætter stempelafgiften op. Afgiften stiger på grund af de regler, vi allerede har i dag. Det undrer mig i øvrigt, hvis afgiftsstigningen kommer bag på den tidligere regering. Det fremgår nemlig helt klart af teksten i den tidligere regerings aftale om »Danmark som væksthation« fra maj 2011, at forslaget om skatte kreditter bl.a. skal finansieres ved, at der rettes op på en forkert praksis for, hvordan afgiften på kombinerede forsikringer beregnes. Det er denne opretning, som ligger bag afgiftsstigningen.

Det, som vi nu har foreslået, er, at man lægger afgiften om, så den bliver ændret fra en stempelafgift til en løbende præmieafgift. Det betyder, at i stedet for at man skal betale en større engangsafgift, når forsikringen bliver tegnet, så bliver afgiften delt ud på de løbende præmier.

Regeringen synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at afgiftssystemet gør det dyrere i sig selv at tegne en forsikring. Vi synes heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, at afgiften er en ekstraudgift, når folk gerne vil skifte forsikringsselskab, fordi de kan få en bedre eller billigere forsikring i et andet forsikringsselskab. Vi synes, at en løbende præmieafgift er en bedre måde at betale afgiften på. Og så skal man også huske, at det er små afgiftsbeløb, vi taler om. Derfor vil jeg også gerne slå fast, at det ikke er rigtigt, at man skal betale markant mere for sine forsikringer.

Alt i alt mener vi altså, at det forslag til en reform af forsikringsafgiften som den, vi har lagt frem, er et godt forslag, som fjerner nogle eksisterende uhensigtsmæssigheder. Forsikringsbranchen, som jo skal administrere afgiften, mener i øvrigt også, at en omlægning til præmieafgift er en god reform, som både giver en bedre og mere moderne afgiftsmodel. Skatteministeriet har haft udkastet til afgiftsreform i høring, og vi er nu i gang med at se på de høringssvar, der er kommet ind, og om de skulle give anledning til justeringer.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:40

Ellen Trane Nørby (V):

Man må jo så sige, at skatteministeren, på trods af at spørgsmålet var skriftligt og var oversendt til skatteministeren, overhovedet ikke svarer på det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet var, om ministeren mente, at det ville fremme antallet af danskere, som tegner forsikring, når man nu sætter stempelafgifterne op. Det har jo intet at gøre med, at man omlægger sin præmieafgift. Den her diskussion handler jo ikke om omlægninger, altså om man kan gøre ting mere smidigt, så der er mindre bureaukrati – det er sådan set det, der er med diskussionen omkring det –

men det handler jo om, at man så samtidig vælger at sætte stempelafgiften væsentligt op i forhold til, hvad der er blevet opkrævet de sidste mange år, fordi man så mener, at der historisk set har været opkrævet for lidt. Men det er jo et politisk valg, at man vælger at sætte den op.

Mit spørgsmål var sådan set, om ministeren mener, at det vil fremme antallet af danskere, som så tegner en forsikring. Og når jeg spørger om det, er det, fordi vi ved, at hver femte lejer i dag ikke har nogen indboforsikring; det er, når vi ved, at op mod hver tiende i nogle af de udsatte grupper ikke har en skadesforsikring, og at mange af dem heller ikke har en ansvarsforsikring. Så får det jo nogle enormt store konsekvenser for de mennesker, hvis deres lejlighed bliver udsat for indbrud, hvis der er brand, eller hvis de uden en ansvarsforsikring gør skade på andre menneskers enten liv og legeme eller på deres ting. Og det synes jeg overhovedet ikke at ministeren forholder sig til. Så jeg er da egentlig stadig væk interesseret i at vide, hvad ministeren svarer på det spørgsmål, jeg har stillet.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne igen understrege, at præmissen for spørgerens spørgsmål er forkert. Regeringen sætter ikke stempelafgiften op. Årsagen til, at afgiften stiger, er de regler, der gælder i dag. Vi retter op på en

praksis, der er forkert, og som den tidligere regering i øvrigt også havde til hensigt at rette op på.

Når det så er sagt, mener jeg og regeringen, at det er helt afgørende, at vi får moderniseret afgiften, så vi faktisk gør det lettere at få bedre og billigere forsikringer, og det er derfor, at vi har fremsat forslag om at afskaffe stempelafgiften og i stedet for indføre en løbende præmieafgift.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:43

Ellen Trane Nørby (V):

Det ændrer jo ikke på det, der er i den omlægning, som regeringen laver. Der kan være mange årsager til, at man lægger den om sådan ud fra hensyn til, hvordan man kan gøre det lettere at administrere. Men det er jo ikke det, der er diskussionen. Diskussionen er jo, at man i forbindelse med den omlægning vælger at lave noget andet. Det vil sige, at man vælger ikke at lave en anden praksis, men man vælger at opkræve langt mere, end man har gjort tidligere, fordi man måske har vurderet, at der gennem tiden er blevet opkrævet mindre, end man kunne. Der er den der store kreativitet for at hive penge op af folks lommer.

Det, mit spørgsmål jo egentlig går på, er, om ministeren og regeringen ikke er bekymret for, at det vil få endnu flere danskere til ikke at tegne en forsikring. Allerede i dag ved vi, at hver tiende husstand i Danmark ikke har en indboforsikring. Vi ved, at når vi taler om lejerne og om de mest udsatte, så er det hver femte, som ikke har en indboforsikring. Det er da dybt problematisk for de mennesker. De kan ende i en klemme, hvor de står i økonomisk gæld resten af deres liv.

Derfor må jeg sige, at vi er bekymret for, at den stempelafgiftsopkrævning, som sker nu, vil få endnu større sociale konsekvenser for de mennesker, der i dag ikke har en forsikring, og også for mange flere. Men jeg kan høre, at ministeren slet ikke ønsker at forholde sig til, hvorvidt regeringen mener, at det her vil fremme eller ikke vil fremme danskernes lyst til at tegne en forsikring.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor det ikke er muligt at holde tingene adskilt i den måde, som de bør diskuteres på. Det, regeringen går ind og sikrer, er at rette op på en praksis, som har været forkert. Der er simpelt hen ikke blevet opkrævet det i stempelafgift, der burde. Det er klart, at når regeringen registrerer et problem, så løser vi det.

I forhold til at sikre at flere tegner en forsikring, og at det også bliver lettere at skifte forsikringsselskab, hvis der er mulighed for at få en bedre eller billigere forsikring hos et andet forsikringsselskab, så går vi ind og moderniserer hele afgiften ved at afskaffe stempelafgiften, som jo er en meget høj afgift på at tegne en forsikring. Den fjerner vi helt. Det er regeringens politik. I stedet for indfører vi en afgift på de løbende præmier. Det mener jeg da vil være en imødekommelse af den helt relevante problemstilling, som spørgeren rejser. Og retorisk må man jo så bare stille sig spørgsmålet, om det ikke er korrekt, at regeringen har som mål at rette op på forkert praksis, når vi ser den. Det kan man vel godt gøre, samtidig med at man moderniserer en afgift. Det er sådan set det, regeringen har foretaget sig.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:45

Ellen Trane Nørby (V):

Regeringen vælger næsten at fordoble en afgift. Normalt er det sådan, at når vi politisk diskuterer, hvad man skal lægge skatter og afgifter på, plejer vi at have et princip, der handler om, at det, vi gerne vil have mindre af, lægger vi afgifter og skatter på, men det, vi gerne vil have mere af, afgiftspålægger vi ikke. Nu står vi i en situation, hvor man lægger flere skatter og afgifter på forsikringstagerne, altså på de præmier, som de løbende skal betale. Vi ved i forvejen, at hver tiende husstand i Danmark ikke har en indboforsikring, og vi ved, at det blandt nogle af de udsatte grupper og særlig hos lejerne er hver femte, der ikke har en indboforsikring. Mange af dem har heller ikke en ansvarsforsikring. Kan ministeren slet ikke se, at der er et problem i, at man fordyrer det for de her familier og for de husstande fremadrettet at tegne en forsikring, og er ministeren overhovedet ikke bekymret for, om det betyder, at der vil være endnu flere danskere, der så ikke tegner en forsikring?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er ejendommeligt, hvis jeg skal forstå Venstres position sådan, at hvis man registrerer, at der ikke bliver betalt det, der skal i en afgift eller i en skat i øvrigt, ja, så skal man lukke øjnene for det og ikke rette op på en forkert praksis. Jeg kan i hvert fald slå fast, at det ikke er regeringens position. Regeringens position er, at de regler og love og afgifter, som er vedtaget af Folketinget, naturligvis skal betales, som lovgivningen har fastslået. Hvis der så er en forkert praksis i, hvordan afgifter bliver opkrævet, skal det naturligvis rettes op, for ret skal være ret. I tillæg til det har regeringen så en ambition om faktisk at afskaffe en forældet stempelafgift – det håber jeg da også at Venstre vil påskønne – og erstatte den forældede stempelafgift med en mere moderne løbende afgift på præmier, uden at der sådan set ændres ved niveauet i afgiftens størrelse af den årsag.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren, også af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 2521

6) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Er ministeren slet ikke bekymret for konsekvenserne, når undersøgelser viser, at særlig unge og personer med lave indkomster allerede i dag afholder sig fra at tegne forsikringer på grund af udgiften, når regeringen nu planlægger at forøge stempelafgifterne på forsikringer markant, og er regeringen fuldstændig ligeglad med de store konsekvenser, det kan have for mennesker, hvis de ikke er ordentligt forsikret?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:47

op af lommerne på forsikringstagerne med den risiko, at der er færre, der tegner en forsikring.

Kl. 14:50

Ellen Trane Nørby (V):

Er ministeren slet ikke bekymret for konsekvenserne, når undersøgelser viser, at særlig unge og personer med lave indkomster allerede i dag afholder sig fra at tegne forsikringer på grund af udgiften, når regeringen nu planlægger at forøge stempelafgifterne på forsikringer markant, og er regeringen fuldstændig ligeglad med de store konsekvenser, det kan have for mennesker, hvis de ikke er ordentligt forsikret?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet.

Jeg vil henviser til, hvad jeg allerede har svaret på forrige spørgsmål ligeledes stillet af fru Ellen Trane Nørby. Som det fremgår af mit foregående svar, vil der komme afgiftsstigninger som følge af den nugældende stempelafgift, og ikke fordi regeringen ønsker at øge stempelafgifterne. Regeringen har derimod foreslået en reform, som afskaffer stempelafgiften, så det fremover bliver billigere at tegne en forsikring. Afgiften bliver i stedet lagt over på den løbende præmie og bliver dermed et lavere beløb pr. år i stedet for en højere engangsafgift. Og vi taler om små beløb. Vi tror ikke, det afholder nogen fra at tegne en indboforsikring, som koster 2.000 kr. i præmie om året, at man skal betale en årlig præmieafgift på 32 kr. Selvfølgelig bekymrer vi os over, at nogle unge og mennesker med lave indkomster undlader at tegne forsikring, og vi bekymrer os også over konsekvenserne heraf. Men det er en helt anden diskussion. Det er ikke forsikringsafgiften, som udgør relativt små beløb, der er problemet her.

Jeg vil slutte med igen at sige, at Skatteministeriet har haft udkastet til lovforslag om reform af afgiften på skadesforsikringer i høring, og nu er vi i gang med at kigge på, om høringssvarene skal give anledning til justeringer af det konkrete lovforslag.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:49

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det, vi diskuterer her, er jo ikke, hvorvidt man omlægger ting for at gøre dem mindre bureaukratiske. Det tror jeg sådan set også at vi har forsøgt at uddebattere i hvert fald i den første runde spørgsmål. Det her handler om, at regeringen regner med, at man får et større provenu ind i forbindelse med den her omlægning, altså at man vil hive flere penge op af lommerne på forsikringstagerne. Så er det jo sådan set ligegyldigt, hvad skatteministeren kalder det, for det, den enkelte husstand, det, den enkelte unge, det, den enkelte lejer vil stå tilbage med, er jo en større regning. Og hvis man gør det dyrere at tegne en forsikring, så risikerer vi en situation, hvor der er færre, der tegner en forsikring.

Derfor må jeg sige, at det jo virker sådan lidt utroligt, at regeringen kan være så ubekymret, når vi ved, hvor store andele af befolkningen, der allerede i dag ikke tegner en forsikring. Jeg kan jo så høre på ministeren, at det er man egentlig kun bekymret for i overskrifterne, men ikke, når det handler om den reelle holdning til den lovgivning, som man gennemfører. Og jeg synes sådan set, at det er ærgerligt, at man ikke lader det, man siger, følge det, man gør, for når man nu opkræver et større provenu, så hiver man også flere penge

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne slå fast, at jeg og regeringen er meget bekymret over, at unge mennesker og mennesker med lave indkomster ikke tegner forsikring i det omfang, man kunne ønske sig. Det ligger mig meget på sinde. Og netop derfor synes jeg og regeringen, at det er fornuftigt, at vi gør det billigere at tegne en forsikring, at vi gør det billigere at tegne en forsikring ved at afskaffe den stempelafgift, der er i dag, som er en høj afgift på det at tegne en forsikring, og i stedet for erstatter den med en lavere løbende afgift på præmien. Det vil sådan set sige, at regeringens politik, den moderne reform, vi har fremlagt af afgiften på forsikringer, rent faktisk gør det mere attraktivt for de mennesker, som både spørgeren og jeg som minister er bekymrede for, at tegne en forsikring.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:51

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen altså, det hænger jo ikke sammen, hvad skatteministeren siger, for regeringen regner med at få et større provenu, end man hidtil har fået. Hvis man skal generere et større provenu, så er der jo nogen, der skal betale, og dermed bliver det jo dyrere for den unge, for lejer eller for alle de almindelige danskere, som tegner en indboforsikring, en ansvarsforsikring, en rejseforsikring, en skadesforsikring eller andre typer af forsikringer, for ellers kan der jo ikke komme flere penge i kasserne. Så kan ministeren sige nok så meget om, at man bare implementerer en praksis, som har været der i forvejen, hvor man har opkrævet for lidt, men det ændrer jo ikke på, at regningen ender ude hos de helt almindelige danskere. SF og S turnerede jo rundt i valgkampen med et slogan om, at det ikke blev dyrere for den almindelige dansker. Så vil jeg blot høre, om det er den ualmindelige dansker, som tegner forsikring i Danmark.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det underer mig lidt, at spørgeren bliver ved med at påstå, at regeringen ønsker at gøre stempelafgiften højere. Tværtimod ønsker regeringen at afskaffe stempelafgiften og i stedet for indføre en afgift på den løbende præmie. Jeg vil bare gerne sige det helt klart, at det i forbindelse med, at der har været betalt for lidt i stempelafgift i en lang periode, naturligvis er en pligtopgave for en siddende regering, uanset hvilken farve eller overbevisning den siddende regering måtte have, at sørge for, at der er overensstemmelse mellem lovgivning og praksis. Det er én diskussion.

Den anden diskussion er så om, hvordan vi sikrer en moderne og ordentlig beskatning af forsikringer, og der er det da smartere med en lille løbende afgift end en høj engangsafgift, særlig hvis vi vil skabe et godt incitament til, at flest muligt tegner en forsikring.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:53 Skriftlig begrundelse

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det, der står tilbage er jo – og ministeren siger det selv meget klart og tydeligt – at ministeren synes, at der er blevet opkrævet for lidt tidligere. Så er det sådan set ligegyldigt, hvad det så er, der skyldes, at praksis gennem 23 år har været, at man har opkrævet mindre, end man kunne opkræve. Men det, der står tilbage, er jo, at når ministeren ser sit snit til at omlægge stempelafgiften til en løbende afgift, så vælger man samtidig også at sætte den på højere niveau end det, danskerne har oplevet hidtil. Og det vil sige, at det, der står tilbage, jo er, at det bliver dyrere for den almindelige dansker at tegne en forsikring, det bliver dyrere at tegne en indboforsikring, en ansvarsforsikring, en skadesforsikring og alle de andre forsikringer, som danskerne er nødt til at have. Og jeg må sige, at vi fra Venstres side jo synes, det dels er bekymrende, at man gør det dyrere for de almindelige danskere at tegne en forsikring, men det er jo også bekymrende set i det lys, at vi ved, at hver tiende husstand i dag ikke har en forsikring, for vi frygter, at det her vil betyde, at der er endnu flere, der fremover ikke får en forsikring, og når vi i dag også ved, at det særlig er de sårbare grupper, som ikke tegner forsikring, så vil en fordyrelse af deres forsikringsbetaling jo betyde, at man kan risikere, at der er endnu flere, som fremover ikke tegner en forsikring. Og det bekymrer os, men jeg kan høre, at det ikke bekymrer ministeren, fordi det åbenbart mere handler om at få et større provenu i kassen.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det bekymrer i den grad regeringen, at mange ikke har en forsikring, men vi nøjes ikke med kun at snakke om vores bekymringer, vi vil faktisk godt handle. Det er derfor, at regeringens politik sikrer, at det bliver billigere at tegne en forsikring, at det endda også bliver billigere at skifte forsikring, hvis man kan få en billigere og bedre forsikring hos et andet forsikringsselskab. Det er det, der er regeringens politik. Det er derfor, vi har fremmet et lovforslag om at afskaffe stempelafgiften og i stedet for indføre en løbende afgift på den årlige præmie.

Det er sund fornuft, at hvis man i dag ikke har en forsikring, så er det, man kommer til at opleve, at regeringen gør det billigere at tegne en. Og hvis man i dag ønsker at skifte forsikring, fordi et andet selskab har et bedre produkt, så gør regeringens forslag det billigere at skifte forsikringsselskab. Det er klart, at vi så sideløbende hele tiden i alle forhold er optaget af, at der skal være overensstemmelse mellem det, som Folketing har vedtaget som lov, og det, der så rent faktisk bliver administreret og er praksis i virkeligheden.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 2519

7) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at det øjensynligt ikke er antallet af besøgende, der er udslagsgivende for, hvilken turistattraktion der får mulighed for skiltning langs motorvejene i henhold til Vejdirektoratets nye forsøgsordning?

Det kan som baggrund for spørgsmålet eksempelvis oplyses, at Vikingecenter Fyrkat ved Hobro (der opnår skiltning) årligt besøges af ca. 13.000 gæster (2009), hvorimod Fårup Sommerland (der ikke kan opnå skiltning) besøges af 642.000 gæster (2011) - heraf hovedparten turister.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:56

Preben Bang Henriksen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at det øjensynligt ikke er antallet af besøgende, der er udslagsgivende for, hvilken turistattraktion der får mulighed for skiltning langs motorvejene i henhold til Vejdirektoratets nye forsøgsordning?

Jeg begrunder det med ...

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der skal ikke begrundes i denne omgang, der skal bare læses op. Der bliver 2 minutters taletid, efter at ministeren har holdt sit første indlæg. Transportministeren har ordet.

Kl. 14:56

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Men så kan jeg fortsætte, for spørgsmålet er begrundet med, at Fårup Sommerland, som jeg forstår det, i første omgang ikke er udpeget til at opnå skiltning. Derfor skal jeg selvfølgelig indledningsvis oplyse, at Fårup Sommerland efterfølgende er udpeget til at opnå skiltning.

Som jeg tidligere har oplyst i forbindelse med spørgsmål til ordningen, er seværdigheder, der skiltes til, udvalgt på baggrund af indstilling fra Skov- og Naturstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen og Visit-Denmark. Listen over seværdigheder, der ønskes skiltet til, er efterfølgende forelagt et udvalg, som ud over de tre også består af repræsentanter fra det tidligere Økonomi- og Erhvervsministerium, Samvirkende danske Turistforeninger, HORESTA, KL, Friluftsrådet, Dansk Turistfremme og Vejdirektoratet, altså et meget bredt funderet udvalg.

Fårup Sommerland indgik ikke i den oprindelige indstilling fra parterne, men de involverede organisationer har efterfølgende vurderet de særlige forhold omkring Fårup Sommerland. Parterne har nu fremsendt en supplerende indstilling, hvori Fårup Sommerland indgår sammen med Aalborg Zoo og AROs. Vejdirektoratet har valgt at følge disse indstillinger.

Jeg vil samtidig understrege, at det ikke alene er besøgstallet, der er udslagsgivende for, om seværdigheden kan få opstillet en turistoplysningstavle. Parterne foretager udvælgelsen ud fra en samlet vurdering af, om der er tale om en betydelig seværdighed af almen interesse for såvel danske som udenlandske turister.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:58

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg fik et fyldestgørende svar – det er noget helt nyt her i Folketinget – så jeg siger tak.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Preben Bang Henriksen. Det synes jeg er en fantastisk reaktion, som jeg håber andre kolleger vil kunne lære det af, at når der kommer et ordentligt svar, så behøver man ikke genoptage spørgs-

målet bare for spørgsmålets egen skyld. Det er parlamentarisme, når det er bedst. Tak til hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:00

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 2501

8) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Anni Matthiesen (V):

Hvorledes ser ministeren, at »bonderøve«, jf. tv-programmet på DR, og musikanter kan løse udfordringen med at sikre en positiv befolkningsudvikling i udkantsområderne?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anni Matthiesen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:58

Anni Matthiesen (V):

Hvorledes ser ministeren, at »bonderøve«, jf. tv-programmet på DR, og musikanter kan løse udfordringen med at sikre en positiv befolkningsudvikling i udkantsområderne?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil først sige tak for det stillede spørgsmål. Jeg ser altid frem til en konstruktiv drøftelse af de udfordringer, som landdistrikterne står over for. Det ved jeg at fru Anni Matthiesen også gør. Det gælder ikke mindst her i Folketingssalen. Men jeg vil indrømme, at jeg måske blev en lille smule trist til mode, efter at jeg havde læst fru Anni Matthiesens spørgsmål, for jeg synes, at det bærer præg af sådan en nedladende tone over for de mennesker, som er kommet i visionsgruppen. Der tales om bonderøve og musikanter på en nedladende facon, som ikke rigtig klæder en politisk debat, og som i hvert fald er helt skævt i forhold til de mennesker, det vedrører, både de mennesker, der har sagt ja til at bruge tid på visionsgruppen, og sådan set også for de mennesker, der bor i landdistrikterne og i yderområderne. Jeg synes, at der er alt for meget rådden banan og Udkantsdanmark i den retorik, der lægges for dagen om vores landdistrikter. Det håber jeg at vi kan være enige om. Derfor synes jeg også, at vi skal føre en sober debat med fokus på de udfordringer, de potentialer, som faktisk findes i vores landdistrikter.

Men for nu ganske kort at besvare det stillede spørgsmål vil jeg sige, at visionsgruppen naturligvis ikke er sat i verden for at løse udfordringen med at sikre en positiv befolkningsudvikling i udkantsområderne, som det fremgår af det stillede spørgsmål. Visionsgruppen er sat i verden for at bidrage til en åben og en konstruktiv debat om landdistrikternes fremtid. Den er, som navnet antyder, en visionsgruppe, og er som sådan ikke forpligtet til at komme med forslag, der kan omsættes direkte i konkrete politiske initiativer. Men skulle det ske, gør vi det gerne. Lad os nu drøfte det, når de kommer med deres vision.

Som landdistriktsminister finder jeg det vigtigt, at vi medvirker til at skabe mest mulig debat om landdistrikterne. Der skal også være en øget fokus på landdistrikterne dels i den politiske debat, dels i den offentlige debat, og det er jo det, visionsgruppen skal medvirke til, og det har vi en fælles interesse i. Tak for ordet.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anni Matthiesen.

Anni Matthiesen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det ikke var tænkt som nedladende. Jeg sætter også meget pris på Bonderøven og de udsendelser, som han har lavet, så jeg glæder mig også meget til at iagttage og følge med i, hvad visionsgruppen kommer med af gode tiltag.

Jeg vil så samtidig også gerne spørge ministeren, om det er tænkt sådan, at visionsgruppen ligesom skal gøre det ud for den tanke, man havde tidligere, om at få en decideret kommission på området. Altså, er det tanken, at den nye visionsgruppe skal overtage den opgave? Hvad forestiller man sig med den her nye visionsgruppe?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:01

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er faktisk utrolig glad for, at denne gruppe mennesker har sagt ja til det. De er hver for sig enere på deres område, men stort set alle har tilknytning til landdistrikterne og har valgt at bo derude helt frivilligt – det er der faktisk mennesker der gør, og det ved jeg også at spørgeren er enig i. Det er faktisk rart at kunne tage nogle mennesker ind, som kan være med til at profilere det på den måde.

Med visionsgruppen har vi samlet en række mennesker, som kan gøre debatten om landdistrikterne mere visionær, og det mener jeg faktisk at der er lidt brug for. Jeg synes, som jeg sagde i min indledning, at der er gået alt for meget rådden banan og Udkantsdanmark i den; Niels Hausgaard siger, at han betragter det som Luksusdanmark, så lad os fokusere på nogle af de gode ting, der også er derude.

Når det er sagt, vil jeg godt understrege, at vi, siden regeringen trådte til, har været nødt til at foretage nogle benhårde prioriteringer. Det skyldes den økonomiske krise, og det skyldes også, at vi overtog et, kan man roligt sige, håndværkertilbud fra den nuværende opposition. Derfor har det ikke været muligt at nedsætte den kommission, som vi i S og SF lagde op til. Det havde jeg gerne set, men det er der ikke råd til nu. Men jeg mener ikke, at det her skal erstatte det samarbejde. Vi har faktisk fået et Landdistriktsudvalg i Folketinget, vi har fået en minister, der nu har fuld fokus på området, og det mener jeg egentlig er fuldt tilstrækkeligt. Samtidig tager vi imod råd fra både folketingspolitikere, ildsjæle og fra andre.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:02

Anni Matthiesen (V):

Vil det sige, at det er ministerens tanke, at den nye visionsgruppe kan komme med nogle ideer og forslag, og at ministeren vil gribe de forslag og eventuelt bringe dem med videre ind i arbejdet, også i Landdistriktsudvalget, eller hvordan forestiller ministeren sig det? Er der sat en eller anden form for tidsplan for den her visionsgruppe, eller er det bare på en eller anden måde noget, visionsgruppen selv tilrettelægger, og at man så måske via medierne får viden om, hvad det egentlig er, de arbejder med?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kan jeg jo ikke på forhånd diskutere visionsgruppens resultater – det skal de have lov at arbejde med – men vi har faktisk allerede på mandag det første møde i visionsgruppen, som finder sted på Skamlingsbanken, hvor jeg også byder velkommen, og jeg regner da helt klart med, at det stykke arbejde, der kommer fra visionsgruppen, skal indgå i de overvejelser, som Landdistriktsudvalget, men søreme også jeg og regeringen gør os.

Jeg mener faktisk, at vi ikke kan ændre vilkårene i landdistrikterne alene, for det tror jeg at vi er mange der skal være med til at gøre, og det har heller aldrig været formålet. Men vi står over for nogle meget, meget store forandringer i de her år, hvilket spørgeren jo også ganske udmærket ved, og derfor tror jeg, at der er mange, der ser med stigende bekymring på den udvikling, der er sket i de senere år, og det kan jeg godt forstå.

Vi oplever, at lokale butikker og skoler lukker, og at man drejer nøglen om på mange traditionelle arbejdspladser – det er faktisk også kernearbejdspladserne i landbruget og fiskeriet, der i øjeblikket har færre folk ansat – og uanset hvor skræmmende det må være, synes jeg, at vi politikere med de her fremtidsperspektiver må have modet til at melde klart ud, at Danmark vil forandre sig i de kommende år. Jeg synes, at vi skal se by og land som en helhed, som hinandens forudsætninger i stedet for hinandens modsætninger, og der tror jeg, at visionsgruppen kan gøre en forskel. Og det stykke arbejde, der bliver gjort, vil selvfølgelig også blive oversendt til Landdistriktsudvalget.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 2503

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at stoppe kommunernes krav om tvangsmedicinering af sygedagpengemodtagere, for at de fortsat kan modtage sygedagpenge?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det, jeg gerne vil spørge om, er: Hvad vil ministeren gøre for at stoppe kommunernes krav om tvangsmedicinering af sygedagpengemodtagere, for at de fortsat kan modtage sygedagpenge?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg gerne takke for spørgsmålet, for jeg tror, at det er en sag, der ligger både spørger og svarer meget på sinde. Vi har været tilskuere til en række konkrete sager, hvor nogle borgere har oplevet at være under pres for at indgå i en bestemt lægelig medicinsk behandling for enten at kunne opretholde en ydelse eller få tilkendt et fleksjob.

For mig er det vigtigt at slå fast, at når man er sygemeldt i Danmark og modtager en offentlig ydelse, er det rigtig vigtigt, at man selv bidrager til at få det bedre eller blive helbredt. Men jeg synes selvfølgelig, at der skal være en rimelig balance, og det betyder, at jeg synes, at vi har grund til at se med kritiske øjne på, om der er et tvangselement i den måde, som man arbejder på nogle steder, som ikke gavner den enkelte borger, og som jeg i øvrigt heller ikke tror understøtter, at flere mennesker bliver raske. Så der er grund til at se på det her område, og vi har nedsat et udvalg, der skal komme med forslag til, hvordan vi i det hele taget kan håndtere hele sygedagpenggeområdet, og her vil det også være naturligt, at man diskuterer emnet.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:06

Bent Bøgsted (DF):

Jeg takker ministeren for svaret, for det er jo ikke en ny sag. Vi har i forbindelse med brugen af lykkepiller også tidligere haft oppe i udvalget, om det var rimeligt, at en kommune kunne sige til en, der var syg, at hvis vedkommende fortsat ville have sine sygedagpenge, skulle vedkommende tage lykkepiller. Det er jeg enig med ministeren i er urimeligt, og det var også derfor, jeg egentlig blev meget glad for at høre ministerens udtalelse i den her case med Birte, der mistede sine sygedagpenge, fordi hun ikke vil tage lykkepiller. Ministeren var her klar til at ændre lovgivningen.

Så kan jeg forstå, at der bliver nedsat et udvalg, der skal se på, hvordan og hvorledes man skal gøre. Men i den forbindelse er det også vigtigt, at man prøver på at kigge lidt på, hvordan kommunerne agerer. Er der kun tale om nogle enkeltstående tilfælde i nogle kommuner? Jeg kunne forstå, at der var flere kommuner, der brugte den slags ting. Vi hørte også, at der var en kommune, der, for at man kunne få et fleksjob, krævede, at man skulle have en elektrochokbehandling. Det er for mig fuldstændig urimeligt, at man stiller krav, hvori man siger: Hvis du får den elektrochokbehandling, kan du få et fleksjob. Det er totalt urimeligt at tvinge mennesker til en meget vidtgående behandling. Vi ved, at lykkepiller måske kan gavne nogle, men at de faktisk også kan frembringe psykoser. Det er ikke så enkelt igen.

Så jeg er egentlig glad for, at ministeren vil tage det op og kigge på, hvordan man kan ændre lovgivningen. Men indtil lovgivningen så ligger der, skulle vi jo også gerne have stoppet den her praksis.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Spørgeren har meget ret i, at det her ikke er enkelt. Jeg tror, at det er vigtigt at holde fast i, at princippet om, at man som borger selv bidrager aktivt til sin sag, hvis man er sygemeldt og modtager en offentlig forsørgelse, er rigtig, rigtig vigtigt. Det er også vigtigt at sige, at i langt de fleste tilfælde tror jeg det her fungerer på en ordentlig måde. Jeg synes også, det er vigtigt at få slået fast, at det er en lægelig vurdering, der afgør, hvilken medicinsk behandling der er den rigtige for en patient. Det må aldrig være en kommunal medarbejder eller sagsbehandler, der træffer den beslutning. Det er en lægelig vurdering.

Det, jeg synes vi fremadrettet skal diskutere, er: Der kan være behandlingsmetoder, som man som borger føler sig utryg ved. Man kan være utryg på grund af forventede bivirkninger, manglende kendskab til ordningen, eller fordi man i virkeligheden synes, der er

en anden vej at gå. Det er altså det, jeg synes vi nu bliver nødsaget til at diskutere hvordan vi kan håndtere, sådan at balancen opretholdes, men også sådan at det ikke må have den betydning, at vi tvinger borgere til at indgå i en lægefaglig behandling, som de ikke ønsker at indgå i.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:09

Bent Bøgsted (DF):

Det er vel så i bund og grund også et spørgsmål om, at patienterne gerne skulle have tillid til den læge, der behandler dem, og at lægen kan give dem en ordentlig forklaring på, hvad det går ud på. Vi ved alle sammen, at man kan være nervøs for nye behandlingsmetoder, som man ikke kender noget til. Jeg kender da en del, der har fået lykkepiller, og personlig synes jeg da ikke, at det er særlig attraktivt at skulle have lykkepiller. Vi ved også, at der er forskel på, om det kun er i en periode, man skal tage dem – det kan jo godt være, at det kun er 1 måned, at man skal tage lykkepiller – eller om man skal tage dem resten af livet, hvor de vitterlig hjælper.

Men det, der her er problemet, er, når en kommune stiller som krav, at man skal tage lykkepiller, for at man kan få sygedagpenge, for ellers mister man dem. Så er de jo en grund til, at man mister sygedagpengene, og ikke en hjælp til at få en bedre tilværelse. Der tror jeg nok at ministeren er enig med mig i, at det er en lægelig vurdering, og at det kun er lægerne, der skal afgøre, om de hjælper med til at få en bedre tilværelse. Det skal ikke være kommunernes sagsbehandlere.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får skilt tingene ad. Jeg er beskæftigelsesminister, og det betyder, at jeg ikke har nogen kompetencer, hvad angår lægefaglige vurderinger og behandlinger. Det tror jeg sådan set er meget godt for danskernes helbredssituation at det er sådan. Det er lægerne og det sundhedsfaglige personale, der må træffe de beslutninger og lave de indstillinger om, hvad der er rigtigt at gøre set med de faglige briller på.

Det, jeg som beskæftigelsesminister har ansvaret for, er vores ydelser og overførselsindkomster. Og jeg kan bare se, at der er noget her, der ikke fungerer optimalt. Det er mig grundlæggende imod, at et menneske kan tvinges i retning af en bestemt behandling for at kunne opretholde et indtægtsgrundlag og noget at leve for, samtidig med at jeg altså ønsker at holde fast i det grundlæggende princip, at borgeren selv skal bidrage aktivt til at få det bedre for at kunne genvinde evnen til at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er den balance, som jeg synes at det er nødvendigt at adressere, og jeg tror, at der er behov for en grundig og nøje diskussion af det, inden vi træffer en beslutning.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:11

Bent Bøgsted (DF):

Vil det så få den betydning, at ministeren er klar til at sige til kommunerne: Brems lige op, for nu er vi ved at undersøge det, og der er ikke nogen, der skal tvinge nogen på lykkepiller, så længe vi under-

søger, hvad der er op og ned, og så vil der komme en ændring af lovgivningen? Sådan som jeg forstår ministerens udtalelser om det her, vil ministeren tage kontakt til kommunerne og sige, at de skal stoppe det her, for det er ikke acceptabelt.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne have lov til at undersøge det her ordentligt. Jeg vil gerne have lov til at overveje det tilstrækkeligt, og jeg vil også gerne have lov til at veksle nogle ord med den ekspertise, der måtte være på forskellige områder, inden jeg træffer min egen politiske konklusion om, hvorvidt der er behov for en lovændring, og hvordan den skal se ud.

Jeg tror, det er vigtigt ikke alene at gøre det her til et spørgsmål om antidepressive midler, for dilemmaet er der jo i virkeligheden i en lang række behandlingsmetoder, hvor der kan være bivirkninger, og hvor der kan være en frygt eller bekymring hos den enkelte borger over, hvad konsekvensen kan være af at tage et bestemt præparat. Så for mig at se handler den her diskussion ikke om antidepressiver, men snarere om det principielle i, hvor balancen går mellem et grundlæggende sundt og fornuftigt princip om, at den enkelte borger selv skal bidrage aktivt til at få det bedre, samtidig med at vi selvfølgelig ikke må lave frihedsindgreb af en karakter, der kan indebære risiko for den enkelte borger.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til beskæftigelsesministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 2504

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Vil ministeren stoppe Ankestyrelsens godkendelse af kommunernes brug af tvangsmedicinering?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:13

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Vil ministeren stoppe Ankestyrelsens godkendelse af kommunernes brug af tvangsmedicinering?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke beføjelser i forhold til Ankestyrelsen og dens afgørelser. Det, jeg som minister kan, er, at jeg på baggrund af en konkret afgørelse i Ankestyrelsen, som vi netop har diskuteret, uden at vi har adresseret det direkte, til enhver tid kan vurdere, om det nødvendiggør en lovændring. Men jeg har ikke beføjelser i forhold til Ankestyrelsen.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:14

Bent Bøgsted (DF):

Tak for svaret. Det vil sådan set sige, at vi, uanset hvad ministeren siger, er lige vidt, så længe Ankestyrelsen siger til kommunerne, at det er i orden, at de bruger tvangsmedicinering; ministeren kan stå hernede i salen og råbe op om, at det er forkert, og jeg kan også stå her og råbe op om, at jeg synes, at det er forkert. Jeg har trukket ministeren ned i salen for at besvare spørgsmål, men vi er lige vidt, fordi Ankestyrelsen har godkendt det. Det er derfor, der virkelig er behov for, at ministeren kommer på banen og siger: Den her praksis vil vi have stoppet, det skal ikke være sådan, at man kan tvinge nogen til medicinering.

Vi skal så have ændret lovgivningen, så Ankestyrelsen ikke kan gå ind og godkende kommunernes brug af tvangsmedicinering, for at borgerne skal kunne opretholde retten til sygedagpenge. Det er sådan set det, vi skal have taget fat i. Og det er det, jeg godt kan forstå at ministeren vil undersøge lidt nærmere og måske er klar til også at lave en lovændring for, sådan at Ankestyrelsen forhåbentlig ikke kan overtrumfe ministerens ord og sige: Jamen det er i orden, at kommunerne tvangsmedicinerer, for det synes Ankestyrelsen er helt i orden.

Ankestyrelsen er sådan set ligeglad med, hvad ministeren siger, så længe lovgivningen ikke er på plads. Og det, vi egentlig skal frem til, er at få foretaget en hurtig ændring af lovgivningen, så Ankestyrelsen ikke på dette område overtrumfer ministeren ord: at der ikke er nogen, der skal tvangsmedicineres. Det er det, jeg ser frem til, og jeg vil håbe, at ministeren så kan få embedsfolkene til at arbejde hurtigt vedrørende den her sag.

I Dansk Folkeparti skal vi i hvert fald nok bakke op om en sådan lovgivning, der stopper tvangsmedicinering.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil sige, at vi er godt i gang med at afdække, hvordan vi kan håndtere det her spørgsmål på en anden måde end den, som tingene foregår på i dag. Ankestyrelsen kan ikke overtrumfe en lovgivning, Ankestyrelsen vurderer jo, hvordan lovgivningen skal forstås og fortolkes. Derfor kan man ikke tale om, at det er Ankestyrelsen, der trumfer noget, hverken ministerens ord eller den lovgivning, som Folketinget vedtager. Men Folketinget kan jo til enhver tid på baggrund af en afgørelse truffet af Ankestyrelsen vurdere, om det er nødvendigt med en lovændring. Og det er den overvejelse, jeg er i nu.

Jeg har behov for at tænke mig grundigt om i det her spørgsmål, og jeg mener også, at det er nødvendigt for Folketinget at diskutere det. Jeg synes også, det er nødvendigt at få en ordentlig dialog med de forskellige aktører, der måtte være på området, for der er nogle dilemmaer indeholdt i det her spørgsmål, som jeg synes vi skal være bevidste om, samtidig med at – og det lytter jeg mig til – både spørger og svarer i den her sag er enige om, at der må være grænser for, hvad man som myndighed kan tvinge en borger til.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:17

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at der skal være grænser for, hvad borgerne kan tvinges til at gå med til. Det er lidt beklageligt, at man som borger får at vide af kommunen, at hvis man vil be-

holde sine sygedagpenge, skal man igennem en bestemt behandling, som kan være tvangsmedicinering med f.eks. lykkepiller, og hvis man ikke tager dem, kan man ikke opretholde retten til sine sygedagpenge. Samtidig med at der verserede flere sager om lykkepiller, var der en anden sag, der handlede om, at en borger havde fået vide: Hvis ikke du tager imod behandling med elektrochok, kan du ikke få et fleksjob.

Det er sådan en mærkelig tendens, der har sneget sig ind, med, at man partout skal tvinge borgerne til at gå i en bestemt behandling, der måske alligevel ikke er så lykkebringende. Men jeg ser frem til, at ministeren kommer med en redegørelse for, hvad det er, ministeren vil med den her lovgivning, om ministeren vil gå direkte ind og ændre i lovgivningen, så vi ikke fremover risikerer at få flere sager om tvang.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at jeg efterhånden har svaret på spørgsmålet, men det er bare vigtigt for mig at understrege, at det ikke er en kommunal sagsbehandler, der kan sidde og træffe beslutning om, hvilken medicinering eller behandling en borger skal gå i; det er en lægefaglig vurdering. Og det, der nu står tilbage at forholde sig til politisk, er, om vi kan etablere en bedre balance i tingene end den, der er i dag. Det handler om et grundlæggende princip om, at borgeren er forpligtet til selv aktivt at bidrage til at blive rask eller til i hvert fald at få en helbredstilstand, der gør, at borgeren kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, samtidig med at der selvfølgelig er nogle etiske dilemmaer i, hvad det har af betydning for den enkelte borger.

Jeg har meget, meget stor forståelse for, at der kan være behandlingsmetoder, hvortil borgeren siger: Det kan jeg ikke se mig selv i, jeg har behov for at høre, om der er alternativer, jeg har behov for at høre, måske fra en anden læge, om der kunne være en anden udvej for mig som patient i forhold til den lidelse, funktionsnedsættelse, sygdom, jeg måtte have.

Det er altså balancen imellem de to spørgsmål, som jeg forsøger at finde.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:19

Bent Bøgsted (DF):

Det er også alle tiders, at ministeren agter at finde den løsning, men det, vi bare står tilbage med, er jo, at Ankestyrelsen modsat det, ministeren har sagt, faktisk har godkendt, at kommunens sagsbehandlere kan sige, at man skal have en tvangsbehandling, altså at man f.eks. skal tage lykkepiller, for at få sygedagpenge. Det er det, Ankestyrelsen er gået ind og har sagt var i orden, altså at kommunens sagsbehandlere kunne gøre det, og det er det, ministeren siger ikke er i orden. Og der er det, vi gerne skulle have udredt, hvor vi så står, og jeg kan da også godt høre, at jeg nok ikke får ret meget mere svar end det, ministeren allerede har sagt.

Men det er jo bare sådan, at det, vi gerne skulle komme frem til, er, at der ikke kommer nogen historier om, at der er nogen, der på grund af en sagsbehandler er blevet tvangsmedicineret, også sådan, at Ankestyrelsen ikke kan gå ud at sige, at en kommunes sagsbehandler sagte til en klient: Hvis I ikke tager den her medicin, så mister I jeres sygedagpenge. For det er sådan, jeg tolker afgørelsen, altså at Ankestyrelsen har sagt, at det var i orden.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Som led i regeringens initiativ »Effektiv Administration« og de strukturelle tilpasninger i den forbindelse er Sundhedsstyrelsen og Lægemiddelstyrelsen blevet lagt sammen til en ny Sundhedsstyrelse, og Sundhedsstyrelsen har i den forbindelse taget stilling til, hvem der skal bestride chefstillingerne i styrelsen, herunder stillingen som sekretariatschef.

Kl. 15:20

Jeg har besvaret to skriftlige spørgsmål om denne sag og nu også et mundtligt spørgsmål, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er tale om en navngiven medarbejder i en af ministeriets styrelser.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror i det hele taget, at hvis det er sådan, at man er et voksent menneske, der er sygemeldt fra sit arbejde på grund af en sygdom, en lidelse, en funktionsnedsættelse eller noget andet, så er det denne person selv, der er den bedste til at komme ud af denne sygdom. Jo mere ansvar og jo mere myndiggørelse vi kan lægge dér, jo bedre er det. Jeg tror i det hele taget ikke på, at det, at man tvinger et voksent menneske til imod sin vilje at indgå i en behandling, det ikke selv har tiltro til, er noget, der bidrager positivt, og jeg tror heller ikke, at det er det, der gør, at vi kan flytte folk fra f.eks. sygedagpenge og ud på arbejdsmarkedet igen. Derfor er det måske allervigtigste i den her diskussion at få slået fast, at den primære faktor, når et voksent menneske skal blive rask, genvinde førligheden eller nogle andre ting, er borgeren selv.

Derfor skal vi jo under alle omstændigheder efterstræbe, hvad enten vi taler om førtidspension, fleksjobområdet, kontanthjælpsområdet eller sygedagpengeområdet, at det er borgeren selv, der er den primære drivkraft, og at man selvfølgelig ikke tvinger voksne mennesker til noget, men at man i en dialog, i en kvalificeret samtale og med lægefaglige råd sørger for, at borgeren har et oplyst grundlag at træffe sine egne beslutninger på.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 2451

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Sundhedsstyrelsen ifølge pressen har ansat en sekretariatschef, som tidligere har fået alvorlig kritik i Omniscansagen, bl.a. for bevidst at have tilbageholdt vigtig information og for bevidst at have misinformeret Folketinget om sagens rette sammenhæng?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:21

Liselott Blixt (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at Sundhedsstyrelsen ifølge pressen har ansat en sekretariatschef, som tidligere har fået alvorlig kritik i Omniscansagen, bl.a. for bevidst at have tilbageholdt vigtig information og for bevidst at have misinformeret Folketinget om sagens rette sammenhæng?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:22

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Sagen om eventuelle ansættelsesretlige konsekvenser i forhold til tre medarbejdere i Lægemiddelstyrelsen blev afsluttet primo 2011. Kammeradvokaten vurderede, at der ikke var grundlag for at statuere et ansættelsesretligt ansvar over for de pågældende tre medarbejdere.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:23

Liselott Blixt (DF):

Det er jeg godt klar over, men jeg mener, at det her er en sag, der er lidt for vigtig til, at vi bare kan lade den ligge. Det her handler om en sag, hvor over 50 danskere er døde, og hvor over 100 mennesker er blevet invalideret af et præparat, som de har fået. Det er en sag, som har været i utrolig mange år, og hvor vi så også har haft nogle embedsfolk, der både har misinformeret den minister, der på daværende tidspunkt var på området, og resten af politikerne. Og det er derfor, jeg går ind i sagen, for hvordan skal vi kunne have tillid til, at vi en anden gang, når vi stiller et spørgsmål, får de rigtige svar?

Jeg har stillet et § 20-spørgsmål for at få ministerens holdning til det. Et § 20-spørgsmål er et holdningsspørgsmål, men jeg har endnu ikke hørt ministerens holdning til spørgsmålet.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Først vil jeg give spørgeren helt ret i, at Omniscansagen jo netop er en meget problematisk sag, og at der er nogle mennesker, der er kommet voldsomt i klemme. Det var noget, som vi i mit parti bl.a. også gjorde meget opmærksom på, da vi var i opposition, så det er jeg sådan set helt enig med spørgeren i. Det spørgsmål, som spørgeren stiller mig, er så, hvordan jeg forholder mig til, at man i Sundhedsstyrelsen har ansat en sekretariatschef. Der vil jeg gøre opmærksom på, er der altså tale om et ansættelsesforhold i Sundhedsstyrelsen, og at jeg i Folketinget ikke går ind i enkeltpersoners ansættelsesforhold.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:24

Liselott Blixt (DF):

Jamen det underer så undertegnede, at man ikke kan tage den her diskussion, for hvordan skal vi ellers kunne skabe tillid, hvordan skal vi have tillid til en minister, hvordan skal vi have tillid til nogle embedsfolk, der skal give os svar på nogle spørgsmål? Vi er valgt af folket til at sørge for, at regeringen overholder den lov, som man har lavet, eller som der er.

Hvis vi har embedsfolk, der på den her måde misinformerer, vil jeg gerne høre, hvordan vi skal forholde os som politikere på det område, hvordan ministeren forholder sig til det. Vi har to tidligere ministre, der begge har kritiseret sagen og kritiseret, at vi havde nogle mennesker, der misinformede. Og så spørger jeg, om ministeren er tryk. Det er jo et ja- eller nej-svar, der skal til.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg synes jo, at Dansk Folkeparti skulle have valgt at vælte den tidligere sundhedsminister, hvis det er mistillid til sundhedsministeren, Dansk Folkeparti har. For der var jo tale om en anden sundhedsminister i en anden regering, da den her sag kørte.

Jeg er sådan set ikke uenig med spørgeren i, at det er en meget tragisk sag, som vi skal tage ganske alvorligt. Det, jeg er uenig i, er, om vi skal diskutere ansættelsesforholdene for én person i et ministeriums styrelse i Folketingssalen. Jeg mener faktisk, at der er nogle principper bag folks ansættelsesforhold.

Jeg mener, at vi skal have tillid til de embedsmænd, vi har. Hvis vi ikke har tillid til dem, må vi jo i sidste ende gøre noget ved dem, og det vil jo så sige, at det falder tilbage på den minister, der i virkeligheden har med sagen at gøre. Jeg har ikke hørt Dansk Folkeparti rejse spørgsmålet om at udtrykke mistillid til f.eks. den tidligere sundhedsminister, hr. Bertel Haarder.

Kl. 15:25

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:26

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil gerne tage fat i det her med, hvad vi gjorde tidligere. For jo, Dansk Folkeparti rejste sagen, og det var Dansk Folkeparti, der skaffede 20 mio. kr. til en pulje, som dem, der var skadet, kunne få gavn af. Vi rejste sagen, og jeg vil også sige, at det var i samarbejde med Socialistisk Folkepartis ordfører og Socialdemokraternes ordfører, der også efter advokatundersøgelsen nævner, at man ikke kan forstå, at der ikke bliver gjort noget ved sagen. Nu var ministeren jo ikke selv med i de her undersøgelser eller med, da kammeradvokaten kom med sit svar på vores spørgsmål, og er måske heller ikke vidende om, hvad vi fik at vide på de møder.

Vi står i en situation, hvor ministeren, efter hvad jeg kan forstå, er med til at gå ud at fyre 140 mennesker i en styrelse. Og der kan jeg så ikke forstå, at man ikke beholder de mest betroede og mest pålidelige medarbejdere. Man vælger at beholde en medarbejder, som har misinformeret Folketinget, men som ikke kunne gøres ansvarlig for nogle udtalelser, der kom frem undervejs.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tiden er gået, så jeg må bede ministeren svare. Ministeren.

Kl. 15:27

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg bliver altså nødt til at henholde mig til, at det godt kan være, at jeg ikke har deltaget i det møde med orienteringen fra kammeradvokaten, men jeg har jo fået refereret, hvad kammeradvokaten sagde på det møde. Og han vurderede altså ikke, at der var grundlag for at statuere et ansættelsesretligt ansvar over for den pågældende medarbejder. Vi er jo altså nødt til at holde os inden for lovens rammer, også i Folketinget, og det gælder også enkeltpersoner i de forskellige styrelser.

Jeg synes, at det, der er væsentligt, selvfølgelig er, at man har løst Omniscansagen, og det skulle man. Man kan sige, at der stadig væk er udfordringer for de personer, der har været involveret i det her

problem. Det er jeg ganske opmærksom på. Men med hensyn til om vi skal stå i Folketingssalen og fyre en enkelt medarbejder i Sundhedsstyrelsen, vil jeg sige, at det mener jeg faktisk ikke er Folketingets opgave. Jeg mener, det er styrelsens opgave at vurdere, hvad der er af kompetente mennesker i den pågældende styrelse, og vedkommende har jo ikke gjort noget, der er ulovligt. Derfor mener jeg egentlig, at det er lidt upassende at have denne diskussion i Folketingssalen.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 2452

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at alle borgere har samme mulighed for at komme på hospice?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:28

Liselott Blixt (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at alle borgere har samme mulighed for at komme på hospice?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Som spørgeren er bekendt med – jeg ved, det her interesserer spørgeren oprigtigt og rigtig meget – er der i kræftplan III afsat midler til etablering af 42 nye hospicepladser i perioden 2011-2014. Det vil bringe det samlede antal hospicepladser i Danmark op på 250 mod 208 pladser i dag. Jeg er ikke i tvivl om, at det bl.a. også skyldes spørgerens indsats. Det svarer til en udvidelse med 20 pct. Fordelingen af de 42 nye hospicepladser er aftalt sådan, at Region Hovedstaden får 12 ekstra pladser, Region Syddanmark og Region Midtjylland får hver 9 pladser, og Region Nordjylland og Region Sjælland får hver 6 pladser. Fordelingen af de ekstra pladser sker hovedsagelig på baggrund af befolkningsgrundlaget, så vi sikrer en mere ensartet fordeling af pladserne på tværs af landet. Med oprettelsen af de 42 ekstra hospicepladser vil endnu flere patienter end i dag få mulighed for at komme på hospice.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at de danske hospicer yder en værdifuld behandling til patienter med komplekse problemstillinger. Men det er også vigtigt at huske på, at hospice jo er at sidestille med et specialiseret sygehustilbud og derfor målrettet de patienter, der har mest komplekse problemstillinger. Det er vigtigt, at vi samtidig fortsætter med at tage hånd om at udvikle indsatsen over for den store gruppe af patienter, der har mindre komplekse behov, og som skal behandles og plejes i kommunerne af praktiserende læger og på almindelige sygehusafdelinger med bl.a. hjælp fra de særlige team. Derfor er jeg også glad for, at Sundhedsstyrelsen lige før jul udsendte nye og opdaterede anbefalinger til den palliative indsats. Disse anbefalinger blev i januar suppleret med et forløbsprogram for rehabilitering og palliation på kræftområdet. Der er således fra centralt

hold gjort store bestræbelser for at udvikle redskaber, der kan bidrage til at sikre høj kvalitet i tilbuddene.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er mange svære ord i den branche.

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:30

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg kan jo kun sige, at jeg er enig med ministeren. Men det, der bekymrer mig, er, at vi nu med den første pulje, der er blevet ansøgt om, ser, at der er nogle regioner, der vil bruge pengene på at opnormere de steder, de har, selv om grunden til, at vi satte flere penge af til flere hospicepladser, var, at alle mennesker skulle kunne få gavn af hospicerne. Når jeg kigger på et landkort, hvor jeg har tegnet blå prikker, hvor hospicerne ligger, så er der nogle steder, hvor der er over en times kørsel til et hospice.

Jeg har selv passet en masse terminalpatienter i den fase, hvor de lå hjemme, og de valgte ikke at komme på hospice, fordi mange af dem også havde børn. Nogle af dem havde små børn, nogle havde teenagebørn, og det er meget langt at tage, hvis man vil besøge sin mor eller sin far, når man skal køre 70-80 km. Derfor bekymrer det mig, hvis regionen beslutter, at man bruger pengene på de hospicer, der er i forvejen.

Jeg vil gerne høre ministeren svare på, om ministeren kan hjælpe til med, at alle mennesker i Danmark får de samme muligheder.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg synes, at det er rigtig vigtigt, at spørgeren tager fat i den her problemstilling, for der er ingen tvivl om, at man på et hospice får den behandling, man har brug for, når man er terminal. Det er virkelig en problemstilling, som er meget central. Det, vi skal være opmærksomme på, er jo, at vi har valgt, at det er regionerne, der står for vores sundhedsvæsen, og derfor er det jo også i dialog med regionerne, vi diskuterer, hvordan hospicepladserne skal laves. Der kommer 42 nye hospicepladser, og det tror jeg også spørgeren er enig med mig i er et skridt i den rigtige retning.

Så kan vi diskutere, om der skal bygges nye hospicer. Det ligger ikke lige for, for det er økonomien ikke til, men jeg er sådan set ikke blind for, at det er en udfordring, vi står med, når det handler om, at folk, der er i et kræftforløb, skal have en værdig behandling. Det er derfor, vi også sørger for, at de almenpraktiserende lægers tilbud ude i kommunerne bliver udviklet yderligere, så de har redskaberne til at tage hånd om de patienter, der virkelig har brug for det, så de netop kan være i nærheden af deres familie og børn.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:33

Liselott Blixt (DF):

Jeg ved, at regeringen står på mål for lighed i sundhed og lige adgang for alle. Når jeg kigger på mit landkort, hvor jeg har plottet alle hospicerne ind, så er det i de tyndtbefolkede områder – ja, det er jo klart, for det er jo der, der måske ikke lige er den store befolkningsmængde – hvor der også er mangel på praktiserende læger. Der er ikke nogen sygehuse i nærheden; der er eventuelt nogle sundheds-

centre eller nogle andre ting, hvor man faktisk med god støtte kunne etablere et hospice. Og når vi nu står over for at skulle etablere alle de her hospicepladser, hvorfor fremtidssikrer man ikke, så alle har de samme muligheder?

Jeg mener: Det er jo lige præcis Stevn, Præstø, Fakse og Lemvig, som vi også diskuterede, da vi talte om sygehuse. Det er de områder, der er ramt. De mennesker bliver også syge, og de har måske den sværeste transportform. Så kunne vi ikke sådan sige til regionen, at det kunne man også godt kigge på?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Spørgeren har helt ret i, at den her regering står for lige og fri adgang til vores sundhedsvæsen. Det er faktisk vigtigt, og det er også derfor, vi har hele diskussionen om privathospitaler i forhold til det offentlige sygehushæsen. Vi sørger for, at vi får et bedre offentligt sygehushæsen, der er for alle og ikke kun for de få, der har pengene i orden.

Når vi kigger på hospicepladserne, er det jo op til regionerne, og det er i dialog med regionerne, at hospicepladserne findes, for regionerne er jo der, hvor folk er forankret. Det bliver meget centralistisk, hvis vi på Christiansborg skulle vurdere de enkelte regionale behov, og der kan vi jo se, at det, regionerne så vælger at gøre, er at sige, at man i hovedstaden får 12 ekstra pladser, Syddanmark og Midtjylland får hver 9 ekstra pladser, og Region Nordjylland og Region Sjælland får hver 6 ekstra pladser. Så det er sådan set fordelt over hele landet.

Man kan så spørge, om det i den enkelte region er fordelt hensigtsmæssigt i forhold til at dække hele regionen. Det vil jeg nu overlade til det regionale selvstyre at vurdere; det er jo det, vi har det til, altså faktisk at træffe beslutninger.

Jeg synes, at en kapacitetsudvidelse på 20 pct. faktisk gør, at mange flere patienter end i dag kan komme på hospice, og vi ved jo, at folk gerne vil det. Vi ser faktisk frem til, at pladserne begynder at kunne tages i brug til oktober. De sidste pladser skulle være i gang i 2014.

Jeg vil egentlig sige spørgeren tak for, at hun igen og igen lægger et vist pres for at sikre hospicepladser, for jeg synes, det er en helt central dagsorden at have.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:35

Liselott Blixt (DF):

Jeg havde jo håbet på, at ministeren måske kunne have givet regionerne nogle retningslinjer, så man kunne kigge på fordelingen på landsplan for at se, om man sikrede, at alle fik de samme muligheder. Det mener jeg da man som ny regering, der lægger vægt på lige sundhed for alle, skulle sørge for.

Det, jeg har hørt i Region Sjælland, er, at de får 6 pladser – det er ikke meget – men hvis man vil lægge dem sammen med de andre pladser, så kommer man op på 14 pladser på de tre hospicer, der er i forvejen, hvilket faktisk er lige en tand mere, end man mener er tilrådeligt for et hospice.

Så har man et område, som hedder Stevn, Vordingborg, Præstø, hvor man har langt til et hospice og derfor ikke får de samme muligheder. Man etablerer heller ikke et palliativt område. Man har faktisk nogle muligheder, for man har et gammelt sygehus i Fakse, man kunne være med til at gøre noget ved, så man fik gjort det, man selv

har talt om, nemlig at bruge de sygehuse, som man nu har nedlagt, til nogle af de sundhedsydelse, som kan komme tæt på borgeren – og det er da et hospice. Det ligger jo lige for.

Så det kan godt være, at ministeren ikke kan diktere, men man kan jo godt skrive sådan en pæn vejledning om, at der skal ses på hele regionen.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:37

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Vi prøver faktisk at komme spørgeren i møde, fordi vi netop har sagt, at vi vil øge indsatsen ude ved den almenpraktiserende læge. Dem, der ikke er helt så terminale, men faktisk står med udfordringen, at de er på vej til at blive det, har også brug for hjælp, og de vil gerne være i eget hjem. De vil være i eget hjem, så længe de kan være sammen med deres familie, især når de er i sådan en situation. Der prøver vi jo at opruste, og det er faktisk noget af det, der også sker i forlængelse af Kræftplan III.

Så må jeg sige, at jeg har tillid til, at de regionspolitikere, der fordeler de her pladser, selvfølgelig ikke fordeler dem på hospicer, der så bliver overnormeret, så der ikke er plads til folk og de må ligge ude på gangene. Det er da i hvert fald en ting, jeg vil undersøge i forlængelse af det, spørgeren siger. Det kan jeg ikke umiddelbart se for mig, for det vil jo så nedbryde selve ideen med et hospice.

Jeg synes, det er godt, og jeg synes, det er meget positivt, at vi har øget kapaciteten med 20 pct. Jeg synes også, at det er rigtig godt, at vi har gjort noget ved den udfordring, de almenpraktiserende læger står med, nemlig at de også skal inddrages i forløbet, så patienten gradvist oplever, at de både mærker det i deres nærvær, og at de, når de kommer så langt terminalt, at de har brug for mere specialiseret behandling, også kan få den. Den balancegang synes jeg er opnået bedre, og det er jo altid et skridt på vejen. Jeg er glad for, at spørgeren og jeg jo er enige om, at det er noget, vi hele tiden skal holde os for øje.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 2517

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren enig i Özlem Cekic' udtalelse i Politiken den 4. marts 2012, hvor hun nævner, at det ikke er et spørgsmål om, om regeringen vil indføre kvoter, men i hvilken form kvoterne kommer?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Fatma Øktem for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:38

Fatma Øktem (V):

Tak. Spørgsmålet lyder således: Er ministeren enig i Özlem Cekic' udtalelse i Politiken den 4. marts 2012, hvor hun nævner, at det ikke er et spørgsmål om, om regeringen vil indføre kvoter, men i hvilken form kvoterne kommer?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Vi har flere gange på foranledning af spørgsmål fra fru Fatma Øktem drøftet regeringens holdning til kvoter i bestyrelser, og jeg skal gerne gentage, hvordan vi ser på denne problemstilling.

Vores udgangspunkt er, at vi i Danmark har alt for få kvinder i virksomhedernes bestyrelser. Som det vil være fru Fatma Øktem bekendt, besidder kvinderne kun 11,6 pct. af bestyrelsesposterne i de danske børsnoterede aktieselskaber, og hvis vi trækker de medarbejdervalgte fra, er tallet helt nede på 7 pct. Vi kan samtidig se, at udviklingen foregår med sneglefart, så hvis vi ikke gør noget for at sætte mere skub i tingene, vil der altså gå rigtig mange år, før vi når op på en nogenlunde lige fordeling. Jeg har lige læst en artikel i Mandag Morgen, som peger på, at der vil gå helt op til 90 år, før vi vil opnå fuld ligestilling på dette område, hvis udviklingen bliver ved med at gå så langsomt, som den gør nu. Så vi står med et seriøst problem, som vi skal have gjort noget ved. Det er da spild af gode talenter, at den ene halvdel af befolkningen stadig ikke er i spil til bestyrelsesposterne, og det er jeg da helt sikker på at fru Fatma Øktem er enig med mig i, specielt fordi, som vi også har talt om tidligere i dag, kvinder selvfølgelig ikke er en minoritet i det her samfund.

I regeringsgrundlaget har vi skrevet, at vi vil indgå i en dialog med erhvervslivet med henblik på at sikre flere kvinder i bestyrelser, og at vi også vil vurdere forslag om kvoter på baggrund af køn. Det med at vurdere er den proces, vi lige i øjeblikket er i gang med, og som vi har været i gang med i nogle måneder. Det står vi fast ved. Vi er i fuld gang med både dialogen med dansk erhvervsliv, hvor jeg så sent som i går holdt møde med ambassadørkorpset, som ligger under Dansk Industri, og vi er i fuld gang med at indhente oplysninger om de kvotemodeller, der er indført i andre europæiske lande. Jeg tror, at vi er ved at være der nu, for vi har været i gang i et stykke tid, som spørgeren udmærket ved. Men vi kan også se, at der er flere andre modeller i brug end egentlige kvoteordninger med tilhørende sanktioner, f.eks. incitamentordninger, som vi også kigger på.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:41

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis ligestillingsordførere er enige om, at kvoterne er et redskab, som regeringen skal bruge fremadrettet.

Nu har vi haft den her debat også tidligere i dag, og der har været mange spørgsmål om kvoter. Der er jo selvfølgelig en grund til, at vi stiller de her spørgsmål, men vi synes ikke, vi kommer nærmere i retning af at få et svar fra ministeren.

Altså, nu spørger jeg jo direkte til de her kvoter, for jeg synes ikke, ministeren fortæller mig, om de skal indgå i den danske model. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge: Er det udtryk for intern splid i regeringen? Jeg synes nemlig, at ministeren hverken be- eller afkræfter, mens de andre regeringspartier er meget klare i mælet, med hensyn til hvad det er, man vil på ligestillingsområdet.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Der var mange spørgsmål, så jeg prøver at se, om jeg kan svare på dem.

Nej, der er ikke nogen splid på nogen som helst måde. Det, vi har sagt, er, at vi er i en proces. Altså, det er jo svært at svare helt konkret på et helt konkret spørgsmål, når vi gentagne gange har sagt, at vi er midt i en proces, hvor vi er ved at lave en dansk model. Jeg har også sagt, at den kommer senest til efteråret, og det holder vi selvfølgelig fast ved.

Så er der selvfølgelig de andre ordførere, og jeg tror – efter hvad jeg har lyttet mig frem til – at jeg kan svare dem begge to ved at sige, at en kvotemodel, som vi kender fra Norge, med tvangsopløsning af selskaber, ikke er noget, som vi har på tegnebrættet. Det, som vi til gengæld kigger på, er andre modeller.

Som jeg også har nævnt tidligere i dag, har den tidligere regering selv givet dispensation til Københavns Universitet med hensyn til at have et måltal for kvinder. Kvoter er jo et måltal, og omvendt er måltal bare et andet ord for kvoter. Men det er jo ikke det, der er interessant. Det, der er interessant, er de sanktioner, der er. Noget af det, vi kigger på – og det må da også kunne interessere fru Fatma Øktem – er, hvilke incitamentstrengte vi kan spille på, altså et tiltag fuldstændig som det, den tidligere regering selv har bakket op om.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:43

Fatma Øktem (V):

Der er jeg så helt uenig med ministeren, for jeg synes ikke, man kan sammenligne det. Det, den tidligere regering gjorde, var, at den lagde op til, at de enkelte institutioner, de enkelte virksomheder selv kunne lave tiltag, og det bakker vi stadig væk hundrede procent op om, ligesom vi var ude at rose Carlsberg for at have fundet deres egen model. Det skal med hensyn til det tiltag, der var på universitetet, siges, at det jo var et tiltag, der blev taget fra universitetets side; der var aldrig tale om, at det var noget, der kom fra regeringens side, hvor vi kom og hev noget ned over hovedet på dem.

Jeg synes, vores tilgange til det er meget forskellige, eller det kan jeg jo ikke svare på om de er, men det bliver så mit næste spørgsmål, for nu lagde ministeren op til det, og der kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad er det, den danske model skal bygge på? Er det tvang? Og skal det dermed være sådan, at det er regeringen, der lovgiver om, hvad lighed er, og hvordan vi får flere kvinder ind, og at det netop er ved hjælp af kvoter? Og jeg kalder det kvoter. Vil ligestillingspolitikken og den danske model, hvis vi tager beslutningen om, at det skal være så og så mange kvinder, så fremadrettet bygge på tvang, hvilket er det, jeg frygter at den siddende regering agter at bruge, eller vil det bygge på frivillighed, som var det, den tidligere regering brugte?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren. (*Fatma Øktem (V)*): Jeg håber, at ministeren forstod spørgsmålet; at det var klart nok). Ja, det tror jeg, han gjorde. Ministeren

Kl. 15:45

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Der var i hvert fald en del spørgsmål. Til det, der var om Københavns Universitet, vil jeg sige, at jeg ikke synes, man bare kan løbe fra det på den måde. For det var jo regeringen, der gav universitetet den dispensation, og når man giver en dispensation, er det vel, fordi man er enig i det, universitetet gør. Hvis man havde været uenig, ville man have sagt: Prøv at høre her, det går altså ikke, kære venner, det kan I godt droppe, for det skal være fuldstændig frivilligt. Og når vi nu snakker om det med, at det skal være ad frivillighedens vej, vil jeg sige, at det jo er rigtigt, at man har charter for flere kvinder i le-

delse, og at man har Operation Kædereaktion, og det er rigtig godt. Men som vi også har kunnet læse i Mandag Morgen, vil der gå 90 år, før vi når op på et ligestillingsniveau, der er sådan nogenlunde.

Men så lang tid har jeg ikke i sinde at vente, og det har regeringen heller ikke, og derfor har vi sagt: Vi kan godt lidt det, som den tidligere regering har gjort, men det er gået langsomt. Vi skal have nogle flere instrumenter at spille på, og det kan bl.a. være det, som vi har kaldt den danske model, og som vi er ved at bygge op. Der har vi jo snakket om, at der kunne være nogle incitamentsstrukturer, og der kunne være noget med en gulerod osv. Der er mange muligheder. Men vi er altså midt i processen, og vi kommer med noget, det er helt sikkert.

Så håber jeg også, at fru Fatma Øktem og Venstre har lyst til at bidrage til at få løst nogle af de ting – det kunne være helt fantastisk – altså at man, ud over at man snakker om tidligere tiders fantastiske ting, som man har gjort, så bidrager til, at der kommer lidt mere progression. Det vil jeg glæde mig rigtig, rigtig meget til.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:47

Fatma Øktem (V):

Jeg synes faktisk, vi bidrager rigtig meget, for vi spørger ind til regeringens politik og prøver at skabe klarhed om det, og jeg håber også, at det, at vi stiller spørgsmålene, giver ministeren stof til eftertanke til, hvordan ministeren fremadrettet vil tage sine beslutninger, og hvordan han vil udarbejde det, der skal fremlægges i efteråret, altså den danske model.

Jeg er lidt fortrøstningsfuld, når ministeren siger, at det med den norske model er man ikke er særlig varm på, det var sådan lidt det, jeg forstod at man ikke er. Men når vi så taler om kvoter – for der er jo rigtig meget kvotesnak – vil jeg sige, at der er noget, jeg har lidt svært ved at forstå, for hvad er en kvote eller en beslutning, hvis der ikke er en sanktion? For hvis der ikke er nogen sanktion, så er det jo, vil jeg sige, bare symbolsnak, symbolpolitik, altså at man taler om noget, der alligevel ikke er der.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren: Hvilke konsekvenser overvejer ministeren at det skal have for de virksomheder? For der må jo være nogle konsekvenser, hvis man stiller nogle krav og nogle kvoter op. Hvilke konsekvenser overvejer ministeren at det skal have for de virksomheder – offentlige som private – som ikke overholder det i forhold til de her krav eller de her kvoter?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg er meget ked af, at fru Fatma Øktem sætter det så skarpt op. For vi har jo talt om det tidligere, og spørgeren burde i virkeligheden også have hørt efter tidligere, da jeg fortalte om andre lande, som også har andre modeller. Det, som vi kan se, er, at man sagtens kan have et måltal eller en kvote – som er det, spørgeren bliver ved med at snakke om – det er der andre lande der har, uden at der er sanktioner, altså simpelt hen et måltal for, at det her vil man gerne nå, og det kan vi faktisk se er noget af det, der hjælper. Man har i øvrigt også måltal i forbindelse med f.eks. organtransplantationer, altså hvor mange der skal være, og det er der ikke noget odiøst i. Så de to ting udelukker ikke hinanden. Vi kan se, at bare det, at man italesætter det, faktisk gør, at man bliver bevidst om, at det er et meget, meget bestemt sted, man vil hen til, og det har de også i andre lande. Så det ene udelukker altså ikke det andet.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem.

Kl. 15:49

bruge, og den vil jeg helt klart, som jeg også nævnte i sidste uge, gerne gå ind og kigge meget nærmere på.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Spm. nr. S 2518

14) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilken effekt forventer ministeren, at en ændring af ordet bør til ordet skal i ligestillingslovens § 11 om kønssammensætning af visse bestyrelsesposter i staten vil have, og vil ministeren herunder oplyse, hvilke konsekvenser de statslige forvaltninger vil blive mødt med, hvis ikke de efterlever kravet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Fatma Øktem for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:49

Fatma Øktem (V):

Hvilken effekt forventer ministeren, at en ændring af ordet bør til ordet skal i ligestillingslovens § 11 om kønssammensætning af visse bestyrelsesposter i staten vil have, og vil ministeren herunder oplyse, hvilke konsekvenser de statslige forvaltninger vil blive mødt med, hvis ikke de efterlever kravet?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen det ligger jo faktisk i forlængelse af det, vi også lige har talt om, og det er jo et ganske relevant spørgsmål. I regeringen mener vi, at det offentlige skal gå forrest, hvilket vi snakkede om helt fra sidste uge af, da vi havde 8. marts, og hvor vi havde en stor diskussion om det, og det synes jeg også er helt naturligt. Derfor vil vi se nærmere på de regler, som vi har om kønssammensætningen i offentlige bestyrelser.

I den nuværende ligestillingslov, som fru Fatma Øktem nævnte, står der nemlig helt præcis i § 11 noget om kravet til bestyrelser i statslige forvaltningsmyndigheder. Der står, at man bør tilstræbe en ligelig kønssammensætning. Og derfor sagde jeg så i sidste uge, at man sagtens kunne gå ind og kigge på, om en skærpelse af bestemmelsen er en af de muligheder, som man skal kigge på i det arbejde, som vi er i gang med i øjeblikket, hvilket vi også har talt om rigtig, rigtig mange gange, for at øge andelen af kvinder i bestyrelser. Og helt konkret må man sige, at ordet skal udtrykke en skærpelse og er mere bindende end ordet bør, og derfor vil jeg umiddelbart forvente en positiv effekt på kønssammensætningen i offentlige bestyrelser, hvis vi vælger at ændre på bestemmelsen, dog uden at jeg vil sætte konkrete tal på. For igen, vi er ved at udarbejde et forslag.

Jeg har også efterhånden mange gange nævnt, at vi ikke har lagt os fast på en model. Det er nævnt også tidligere i dag, også i spørgertimen og i tidligere runder, vi har haft med § 20-spørgsmål. Og spørgsmålet om sanktioner kan jeg heller ikke udtale mig om med hensyn til det her med bør og skal, for så langt er vi faktisk ikke nået i vores overvejelser endnu. Men jeg kan da nævne, at der i al almindelighed er mange love, der faktisk indeholder ordet skal, uden at der er sanktioner vedtaget i de bestemmelser. Det er også det, som jeg prøvede at sige før, nemlig at man sagtens kan tale om måltal og sætte et x antal procent på, for igen er det sådan, at ord skaber virkelighed, og det skaber også en progression. Så det er en vej, man kan

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg vil stille ministeren et meget kort spørgsmål: Hvordan forstår ministeren formuleringen »ligelig fordeling«. Kan ministeren komme lidt nærmere ind på det? Ministeren sagde, at han ikke ville sætte tal på det, men hvordan forstår ministeren formuleringen?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:52

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen altså, ligelig fordeling? Nu bør det ikke komme som en overraskelse, at kvinder ikke er en minoritet i Danmark eller i resten af verden. De udgør rent faktisk ca. 50 pct. af befolkningen – det gør de ude i den store vide verden, og det gør de faktisk også her i Danmark. En ligelig fordeling er jo selvfølgelig et subjektivt skøn, men det er i hvert fald ikke de 22 pct. eller deromkring, vi er på nu. Jeg ser gerne, at det tal bliver højere, men det handler jo også om, som vi har talt om masser af gange, at der selvfølgelig skal være kvinder, som er klar til at træde ind. Det er jeg ikke et sekund i tvivl om at der er, men de to ting skal selvfølgelig afspejle hinanden, og det er jo også noget af det, som vi er ved at undersøge.

Så vi skal gøre det bedre end de ca. 22 pct., vi er på nu, og vi skal gå forrest, for hvis ikke vi går forrest, så synes jeg ikke man også kan bede det private erhvervsliv om at følge os. Så vi skal være rollemodeller, vi skal gå forrest, og vi kommer til at gå forrest.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:53

Fatma Øktem (V):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, hvornår ministeren forventer, at den ændring træder i kraft.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg har et ønske om, og det har jeg også sagt rigtig mange gange, at det gerne må blive senest til efteråret, men hvis jeg lige skal gå det igennem igen: Vi er ved at bygge noget sammen, og vi vil jo selvfølgelig også invitere Venstre til møde, for jeg regner med, at Venstre også meget gerne vil bidrage til at finde nogle løsninger i stedet for bare kun at spørge hele tiden. Jeg glæder mig til at se nogle helt konkrete tiltag fra Venstre for at få løftet den udfordring, vi har i Danmark, både med bestyrelsesmedlemmer – eller mangel på samme – i det private erhvervsliv og også i det offentlige, og en anden problemstilling, som vi også glemmer nogle gange i den her snak, nemlig kvinder i topledelse.

Så der er meget tage fat på, og jeg glæder mig rigtig meget til at invitere Venstres ordfører til møde, så vi forhåbentlig kan blive enige om nogle fantastiske ting.

Kl. 15:54

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:54

Fatma Øktem (V):

Jeg synes, det er lidt forkert, at ministeren gang på gang siger, at Venstre ikke bidrager. Jeg synes, at Venstre har sat rigtig, rigtig mange ting i gang på området. Jeg synes da også, at vi bidrager lige netop ved at stille de her spørgsmål til ministeren og få synlighed for, hvad det er man gerne vil på området.

Det lyder lidt som en gentagelse, men jeg er jo nødt til at sige, at hvis ikke man får svar på sine spørgsmål, er man jo nødt til at stille dem igen. Mit sidste spørgsmål til ministeren på det her område er som ved tidligere debatter: Hvad er grundtanken i regeringens ligestillingspolitik? Bygger det på frivillighed eller bygger det på tvang?

Spørgsmålet lyder således: Er ministeren enig i, at en ændring fra »bør« til »skal« i sidste ende er udtryk for – ligesom med kvoter – at man *skal* have en ligelig fordeling, i stedet for at man *bør* tilstræbe det? Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det synes jeg virkelig er en sproglig gradbøjning, for som jeg også sagde tidligere, så har vi det mange andre steder også. Jeg nævnte også et enkelt eksempel fra Europa, men det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Fatma Øktem siger, nemlig at Venstre *har* bidraget. De er jo gode nok de tiltag, men som Mandag Morgen også siger: Hvis vi bliver ved med dem, går der 90 år, før vi har ligestilling i Danmark. Og det tror jeg da ikke er et succeskriterium for Venstre, for det er jo det, det gør.

Det, vi bare siger, er: Kom nu ind i kampen og kom med nogle gode ideer også, for jeg tager imod dem og min dør er åben. Vi kan tage et møde i morgen, og så vil jeg tage alle Venstres gode forslag med i det videre arbejde med den danske model. Så regner jeg med, at vi begge bliver glade, og så kan vi gå ud at sige: Prøv nu at høre, nu kommer der progression. Venstres gode ideer har været gode. Vi sætter lidt fut i dem, og så kommer vi med nogle nye ting og så får vi mere ligestilling.

Så lige det sidste om, hvor tankerne er. Noget af det handler jo også om, at vi skal fjerne de usynlige barrierer, der er, så vi kan få flere kvinder ind. Og det ved vi der er rundt omkring på universiteterne, i forsvaret og så fremdeles. Det er også noget af det, som det ligestillingsarbejde handler om, altså at fjerne de usynlige barrierer. For alle mennesker i det her samfund skal bare kunne have adgang til de magtpositioner, der er, så de kan være med til at forme det samfund, de lever i – det er noget af det.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.
Spørgetiden er hermed afsluttet.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. marts 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 15:57).